

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- пуномоћник оштећених Наташа Кандић,
- сви оптужени, и
- браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац опт.Крњајића, Борис Зорко бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, Бранко Димић бранилац опт.Јосиповића, Гордана Живановић бранилац опт.Јована Димитријевића, а на данашњем главном претресу мењаће и адвоката Живковића браниоца оптужених Стојановића и Бачића према коме је поступак раздвојен, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића, Радослав Шошкић бранилац опт.Николаидиса.

Приступили су сведоци Слободан Качар, Јован Цвјетић и Вељко Дујановић.

Приступио је заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 38 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК СЛОБОДАН КАЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сведока да позовете. Питајте га да ли му требају. Дobar дан господине Качар.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесу ли Ваши лични подаци од оца Милана, по занимању лекар, адреса Вуковар? Само ми реците сад адресу јер није више ова Рамска број 2, нека друга?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Је, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и даље?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Била је друга, сад је Рамска 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Рамска број 2, место рођења Вуковар, 1959.годиште, оптужени Љубан Деветак Вам је таст је ли тако?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је, шта сад више није?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: У разводу сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи још увек је ако није то окончано.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па добро, законски јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР са личним подацима као на записнику из истраге овог суда Ки.В.7/2007 од 26.06.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да му је оптужени Љубан Деветак таст, Ви сте ослобођени дужности сведочења, можете да сведочите а не морате. Уколико се прихватите да сведочите дужни сте да говорите истину.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: У реду је, сведочићу.

Пошто је претходно поучен да је ослобођен дужности сведочења изјављује да се тог права одриче и да ће сведочити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што кренете да сведочите положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред судом у Београду се води кривични поступак против ових лица и то: Љубана Деветака, Милана Девчића, Милана Радојчића, Жељка Крњајића, Миодрага Димитријевића, Дарка Перића, Радована Влајковића, Радисава Јосиповића, Јована Димитријевића, Саше Стојановића, Драгана Бачића, Зорана Косијера, Петронија Стевановића и Александра Николаидиса због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године и ближи предмет оптужбе напад на Ловас, страдање цивила приликом напада, затим страдање цивила у овом периоду у селу, и телесно повређивање, противзаконито затварање и убиства цивилног становништва и догађај на тзв.минском пољу где је такође дошло до страдања цивила. Испричаћете суду шта је Вама у вези овога свега познато, с обзиром да сте Ви давали исказе пред овим судом у истрази 26.06.2007. године и пред Жупанијским судом у Вуковару 05.07.2006. године из којих произилази да сте у то време били у селу и да имате сазнања о овим догађајима. Изволите, господине Качар, ако Вам је лакше можете да седнете. Ја мислим да ту има столица.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да бисте били ближи микрофону.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Нема, а радо бих сео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па не знам, сад знате то што сте Ви прочитали да је предмет овог суђења то је врло широка тема, ја сад

не знам, ја сам имао тај проблем и приликом претходног исказа. Не знам одакле да почнем и шта се уствари очекује да ја објасним, то је ужасно дуг период. Ја сад могу три дана онда да причам, ако би могли или да ме питате или да ми мало специфичније кажете шта се од мене очекује да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То јесте дуг период, а Ви сте већ давали исказ раније пред судом.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вам сада рекла шта је предмет оптужбе, да ли Ви остајете при овим изјавама које сте дали раније?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: У принципу да, мислим да ништа није спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда ови који су Вас предложили, предложила Вас је бранилац оптуженог Љубана Деветака адв. Бранкица Мајкић и предложио Вас је оптужени Александар Николаидис, па ће они кренути са испитивањима, а после имају право да Вас питају и остали учесници у поступку. Изволите.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Качар.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Добар дан.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја сам Бранкица Мајкић бранилац оптуженог Љубана Деветака и оптуженог Милана Девчића. Ево ја бих Вас најпре питала, Ви сте остали при изјавама које сте дали али да би нам лакше дали даље одговоре да кажете када сте почели да живите и да радите у Ловасу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам у Ловасу почео да радим 02.11.1988.године.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И до када сте остали у Ловасу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Цео ратни тај период спорни сам ја радио у Ловасу, а радио сам и неко време након тога али не у потпуном континуитету јер сам 1994. године дао отказ и уписао специјализацију ту у Београду, па једно годину дана нисам ни радио, а након тога су ме опет убедили да макар који дан радим пошто у селу није било доктора па сам онда радио у неком мало слободнијем режиму, да кажем, радио сам преко викенда – петак, суботу, недељу и понедељак, а ове дане остале сам проводио у Београду.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Можете ли да нам кажете пре догађања из 1991. године, који су предмет овог поступка, какав је

био национални састав у Ловасу и какво је уопште било стање у селу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ја то не знам тачно, али претпостављам да је Хрвата деведесетак посто, а Срба можда десетак, али не знам ја то, нисам се никад тиме специјално бавио.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само стање у селу, 1990. година, с обзиром да сте дошли 1988. да ли је било било каквих проблема, инцидентата?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па до те политичке кризе и рата не, барем ја их не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли на политичку кризу мислите на победу ХДЗ-а?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па све то што се издешавало, на распад Југославије.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да нам кажете ако се сећате неких инцидентата односно догађања за које не сматрате да нису била проблематична након кризе како сте рекли у самом селу Ловас?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја могу да Вам кажем шта сам чуо, ја нисам ишао да то видим. Знам да је пре ратних, избијања ратног сукоба да је направљена нека штета, да ли је то минирано на циглани Љубише Циглара и да је направљена исто тако нека штета, да ли опет минирањем или паљевином на салашу неког Катанског, то је у непосредној близини села.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Шта су по националности људи којима је та штета направљена?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па двојица су Срби.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете, с обзиром да сте спомињали у својој ранијој изјави код истражног судије овог суда да сте при повратку из Илока наишли на извесне страже, да определите који је то период био пре самог овог?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па не могу тачно знате, али то је период који је непосредно претходио ратним збивањима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли је Вама познато када су почеле да се формирају те страже?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Свакако не тачно, али овде се није радило о стражи, овде се радило о полицији.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли су мештани Ловаса које сте познавали или сретали у селу, да ли су они узели учешће?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: За ову причу што сте ме питали то нема везе с њима, то је било мало даље од Ловаса кад сам се ја враћао из Новог Сада, а знам да су држане страже.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Да ли знате да ли је било наоружаних лица приликом држања стража?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Чујте, свакако, све су страже биле наоружане.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми пре 10.10.1991. године као дана када је Ловас освојен или ослобођен, да ли се сећате да ли је било пре тога напада на Ловас и гранатирање Ловаса?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја мислим у два наврата, у два наврата. Једном је неколико артиљеријских пројектила, не знам право да Вам кажем, не сећам се више ни да ли је направило неко штету у селу али у сваком случају је то било и колико се ја сећам претходно је био један артиљеријски напад на силос, односно на економију која се налази испред Ловаса, наводно да је тамо неко се пењао на тај силос и да је био наоружан па су због тога избушили силосе тенковским гранатама. Колико ја знам није било повређених ни у једном ни у другом нападу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Реците ми 10.10.1991. године Ви сте били у селу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Произилази из Ваше изјаве, да ли можете само да опишете да ли је тог дана било гранатирања села?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па пред сам напад је било једно краће артиљеријско гранатирање, ако се не варам максимално до десетак пројектила. При томе је погинула једна особа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми што се тог дана тиче Ви сте у изјави говорили да је Ваша амбуланта прегледана па бих Вас ја само замолила да појасните како је изгледао сам тај преглед, односно колико је људи било и да ли је било каква сила примењена према Вама или неком другом?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам ујутро ушао у амбуланту. Па чујте, ситуација у селу је била несређена већ знатно раније тако да у амбуланти још није било никога. Ја сам иначе и живио у тој истој згради, ту је био стан за доктора и амбуланта и ја сам ујутро ушао у амбуланту али нисам још почео да радим кад се зачула та артиљеријска те детонације граната и брзо иза тога и пуцњава. Ја сам изашао из амбуланте и отишао сам у стан, не знам колико је

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

могло да прође, не дуго, пошто је напад на село и почео са стране села на којој се налази и амбуланта. Амбуланта је врло близу руба села. Ја сам се задржао, задржао сам се кратко у стану, чуо сам ударце метака у зид. Има људи који су ушли у амбуланту су изрешетали и прозор и врата од амбуланте тамо где сам ја седео прије десетак минута али ја тад нисам био у амбуланти, кажем отишао сам у стан кад сам чуо да се пуца и по амбуланти ја сам стајао у штоку од врата и јавио сам им се, рекао сам да сам ја ту сам, да нема никога, да слободно могу прегледати. Они су врло кратко прошли по кући, по амбуланти и окренули се и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците у којој улици је та Ваша амбуланта?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јој, нисам више сигуран да знам како се зове улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево да Вас подсетим, улица Лоле Рибара, па онда има ова, је ли то било у оној главној улици која пролази и поред месног уреда и?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, у оној другој која је паралелна с њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у другој која је паралелна, добро. Хвала.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми првог дана 10.10. да ли сте приметили да су тенкови ушли у село?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Касно навече.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите, ако можете да определите колико тенкова сте Ви видели?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Три.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Реците ми да ли сте истог дана приметили да је војска ушла у село? Кад кажем војска мислим на униформисана лица и у ком броју?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па и ови људи који су заузели село су били униформисани, али претпостављам да Вас разумем шта ме хоћете питати. Војска је, пошто је село заузео тај добровољачки одред уз нешто домаћих људи који су учествовали, који су били мобилисани или шта су већ били, не знам ни ја, углавном сви су они били униформисани, а ова војска за коју ме Ви питате ушла је у село када и ти тенкови, значи касно навече.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У периоду од 10.10 па надаље значи у периоду који обухвата ова оптужница по Вашој процени, с обзиром

да сте радили све време у амбуланти, колико је било војске свих врста, значи мислим и на добровољце и на униформисане мештане?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислите бројчано?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Немам никакву представу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Отприлике ако можете?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Никакву представу немам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Али у односу на број мештана који је био у селу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не могу Вам одговорити, не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Хвала Вам. Кажите ми даље да ли је у том периоду по Вашим сазнањима било било какве дискриминације у односу на становништво које је живело?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Шта подразумевате под дискриминацијом?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па ево питаћу Вас врло конкретно, да ли су с обзиром да сте о томе говорили у истрази, познајете лица Римар и Пемпер?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли су то лица хрватске националности?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате где су она радила?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: У задрузи. Мирослав Римар је био помоћник директора и шеф производње на неки начин да кажем, а Мирко Пемпер је био шеф рачуноводства и благајник.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли Вам је познато да су још нека лица хрватске националности?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па јесу, јесу, не пуно али јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат. Шта сте Ви по националности господине Качар?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Србин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Неки су радили у задрузи и тако на неким, односно ништа друго ни не ради у селу осим задруге.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми с обзиром да кажете да ништа друго у селу није ни радило осим задруге, да ли је било и пожељно да се целокупно становништво ангажује у том периоду да добра задруге и пољопривредна да добра уопште збрине и да се радно ангажује у том смислу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па пазите, у задрузи нема толико радних места, ни пре рата нису сви људи радили у задрузи, једноставно то није могуће.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А шта су радили? Извините што Вас, мислим по природи ствари која је била основна делатност?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па чујте, многи су радили у другим фирмама. Радили су у Вуковару, у комбинату «Борово», у другим фирмама.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесу ли радили пољопривреду?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Наравно, већина.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Извините, ја сам Вас.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Тако да нису, без обзира на националну структуру или било које друге критерије нису могли сви у овом периоду да буду запослени, нити су били.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми ко је био директор задруге у том периоду?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: У којем периоду мислите?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: После 10.10.?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: После 10-ог? Па ако мислите на дан један, два, три, онда није био нико, а након тога је био Љубан Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад након тога, од када је постао директор задруге?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па знате шта, ја то не знам тачно, ја то не знам тачно, ја господина Деветака нисам ни познавао раније, а упознао сам га чини ми се неки трећи дан рецимо од тог 10-ог. Ја сам случајно наишао у задругу па сам позван да будем сведок кад је отворана задружна благајна, ту је био присутан Мирко Пемпер и не знам ко још, нас троје-четворо ми смо као били сведоци отварања задружне благајне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање на који начин и од кад је постао директор задруге?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми у периоду који је обухваћен овом оптужницом, а из Вашег ранијег исказа произилази да сте радили у амбуланти, кажите ми да ли сте лекарску, односно коме сте пружали лекарску помоћ у том периоду?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Свима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И у том смислу сам хтела да Вас питам да ли је било дискриминације у погледу тога да ли су могли код Вас да долазе?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Код мене свакако не, а прегледао сам и војнике, те прве војске нису имале свој санитар или им је он био не знам где па су долазили код мене.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли се сећате одакле је била прва војска?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не бих се усудио то рећи. Смена је било барем пет-шест, тако да стварно се не бих усудио да тврдим.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажете да сте Ви прегледали независно од националности, а реците ми да ли Вам је неко налагао да чините другачије, да ли сте имали било какав притисак с неке стране?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала вам.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Нити га није било, нити бих га прихватио.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. То је када сам Вас питала о дискриминацији у селу на то сам мислила. Кажите ми везано за догађај, будући да сте у ранијем исказу рекли да немате никаквих сазнања о убиствима, злостављањима итд, да ли остајете при том делу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па знате шта, не знам на каква се сазнања мисли.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Непосредна.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја нисам присуствовао никаквим убиствима ни злостављањима. Ја сам рекао ја сам виђао последице таквих ствари, значи непосредних сазнања немам. Ја не могу ни за кога да тврдим ни да сам чуо да је неко наредио, нити да сам видео да је неко неког убио.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми те последице тога, шта сте то виђали?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па људе, један део људи који су изгинули, не све, чак већину не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који део и кад су изгинули, из ког периода?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па пазите, ту мислим и на први дан, мислим и на минско поље, јер са минског поља су неки повређени довезени код мене, значи њих и ето периодично можда по неку ситуацију која се дешавала између свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете за тај први дан да кажете шта сте то видели, јесте ли видели нека тела, јесте ли видели неке?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесам нешто, јесам нешто, али не превише. Након што је та група отишла из амбуланте ја сам мало седео у амбуланти, а онда су ми неки људи из комшилука јавили да има неких мртвих људи у непосредној близини амбуланте па сам ја отишао да то видим. Ради се о шумару из Товарника, Мирку Гргићу, ако се добро сећам како се човек звао и у кући Бадањкових то је исто у непосредној близини амбуланте, били су ти људи убијени, деда и баба, то су били родитељи мог да кажем пријатеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели повреде какве су имали?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Били су изрешетани аутоматским оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то били цивили?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Они свакако јесу, то су старији људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: За ову прву особу ја не могу да тврдим је ли он био војно ангажиран и да ли је у нечему учествовао, ја њега иначе познајем приватно, он и није становник Ловаса, рекао сам он је из Товарника, претпостављам да је побегао из Товарника па да је због тога био у Ловасу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми за догађање после, односно на дан 18.10. када је одређен број цивила страдао на детелини на којој се испоставило да је било постављено минско поље, да ли можете о томе да нам кажете нешто више, значи од тренутка када су код Вас довежени у амбуланту, ко их је довезао и колико?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па чујте, једино то и могу, јер ја о томе претходно не знам ништа, нити сам знао да минско поље постоји, ништа се дешавало у селу што се тиче тога. Мени су у сам сумрак тог дана, знам да је већ било онако помало мрачно кад су ти људи довежени камионом пред амбуланту и ми смо их некако сместили у чекаоницу амбуланте на под, из комшилука смо покупили неке мадраце и ћебад па смо их полегли ту. Довежено их је било тринаест, један је већ био преминуо, а ових дванаест су били живи и колико знам и данас су.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Какве су повреде имала та лица?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па знате шта ја се сад и не сећам тачно свих повреда, за неке можда могу да Вам кажем конкретније, то је било јако давно, ја о томе нисам водио никакву специјалну

евиденцију, нити ја имам више некакве везе са тим, ја тамо одавно већ не живим, нити радим, а практично и не контактирам нешто посебно са људима. Нико од тих људи рецимо који су били код мене није после рата дошао ни да ми каже хвала, ни да са мном разговара нешто о томе, тако да ја се тога не подсећам најрадије али ако се ја добро сећам, сви су имали повреде од гелера, ја се не сећам да сам видио повреду од стрељачког наоружања.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми да ли Вам је познато да је покушана да се укаже помоћ тим људима у Шиду пре него што су довезени код Вас?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мени је пренесено да су они са минског поља одвежени у Шид али да тамо нису хтели да им укажу помоћ и они су враћени мени. Да ли је то истина и колико је то у детаљима истина, ја то не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли можете нам кажете након збрињавања у Вашој амбуланти, где су овај даље лекарски збринути, медицински збринути ти људи?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па у Сремској Митровици. Пазите, ја сам врло брзо рекао да ја то не могу разрешити. Неки од њих су били тешко повређени, најтеже је био повређен Ивица Мујић. Он је мало више рана од гелера у стомаку и то је било у старту стање које је угрожавало живот које ја нисам имао велике могућности да решим. Ја сам њима дао оно што сам могао, али је било само питање времена кад ће неки од њих морати да добију хируршку помоћ или ће умрети јел, тако да сам тражио да се то узме у обзир и да се ти људи на неки начин збрину што је урађено, они су били код мене неколико дана, не знам, два дана, не могу да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да нам кажете овај управо то како су збринути односно ко је помогао да они наставе лечење у Митровици?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам јел, након те прве процене овај, ја сам рекао господину Деветаку и људима у задрузи мислим нисмо били насамо, тамо се никада није било насамо, овај ја сам рекао да ја то нећу моћи решити и он је обећао да ће покушати да среди преко неког пријатеља да они буду примљени у Митровицу, што је после и урађено.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. А кажите ми малочас сте рекли да нисте имали никакву евиденцију о повредама. Ја ћу цитирати део Вашег исказа од 05. српња 2006.године, где за 18.10. говорите да је

испред војске долазио један капетан, имао сам дојам да га је занимало водим ли ја неку евиденцију о томе, не знам зашто. Недуго затим, исти тај капетан је поново долазио и рекао ми да ако сам нешто направио у смислу евидентирања да то избришем.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: То је било сутрадан. Значи, не тог дана, то је било увече. Увече није долазио нико рекао сам, то је већ био мрак. Није било струје, разумете? Ја сам радио уз фењере, то није било тај дан. То је било сутрадан.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Да ли је исправан закључак да су све структуре биле упознате са тим да се рањеници налазе код Вас у амбуланти?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па морале су бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је, да ли иду таква питања? Исправан је закључак а он ништа није ни рекао. Ви сте одговорили на питање да ли је исправан закључак кад човек уопште није такав закључак.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја само питам да ли је исправан, зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чији закључак Ваш или његов?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да, мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дајте молим Вас. Ваш закључак да ли је исправан откуд он зна шта Ви закључујете? Пређите на следеће питање, немојте више оваква питања да ли је исправан Ваш закључак.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је војска знала за то да се рањеници налазе код Вас у амбуланти?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесте.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Исто то да ли је знао да кажем задруга са Љубаном Деветаком на челу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесте. Па то су признали.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала. И само бих Вас питала још нешто.

Познајете мештанку села Викицу Филић?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је у том периоду долазила код Вас у амбуланту?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Она је долазила често у амбуланту, не знам на шта мислите.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ради својих потреба да ли је долазила?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Долазила је она више пута код мене.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је приликом долазака долазила сама и да ли се уопште ако имате сазнања?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не могу да се сетим. Мислим да је сама. Не знам да је дошла у некаквој пратњи.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли је било ситуација да сте издавали лекарска уверења да би људи били ослобођени обавеза да одлазе на рад?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Повремено да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је било икада било каквих проблема од стране било ког из Ловаса према Вама зато што сте таква уверења издавали?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само кад кажете долазак Викице Филић у том периоду, на који период мислите? Да ли можете да тврдите да је од 10.10-ог до 18.10-ог била код Вас у амбуланти?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Од 10-18 па чујте за тај период не могу строго да кажем али у нешто ширем периоду бих рекао да је била бар неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Али не бих могао стварно да се сетим да ли је баш у тих 7 дана била.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Из Ваше изјаве произилази да сте познавали Милорада Воркапића.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја ћу Вам само цитирати део Ваше изјаве из истраге да је командир полицијске станице био покојни Милорад Воркапић који је недуго иза тога погинуо у експлозији бомбе, нешто се догодило, он је погинуо, довежен је код мене, знам како се то дешавало тако да мислим да је он био први командир значи, Милан Девчић је у то време био полицајац, после је он био командир када је овај погинуо, мислим да је он био. Да ли Ви остајете код дела овог свог исказа?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја мислим да је то све коректно. Чујте, сад за неке овде се помињу неки детаљи а не каже се који, али угрубо то што сте рекли је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми објасните Ваша сазнања о томе да је Милорад Воркапић био први командир полиције, да ли је имао неки чин, неко обележје? На основу чега сте Ви то сазнали? Ко га је поставио за командира милиције? Где сте се Ви ту уверили да је он командир?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Знате како, у тим првим данима формирана је нека управа у селу, значи један део у задрузи један део у месној заједници а формирана је и некаква полицијска станица. Ко ју је формирао, ја не могу да кажем. Мислим да је први командир био Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то значи мислим? Реците ми да ли Ви имате сазнање када и од кога је он постављен за командира милиције?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не. Не могу рећи ко га је поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на основу чега сте се уверили или то што кажете мислим, на основу чега?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па то кажем мислим, не зато што сумњам у то да је он то био, него знате свака три дана је могло да буде нека смена па нисам сасвим сигуран у след догађаја, али рецимо сигуран сам да је он био командир милиције пре Миће Девчића. Рецимо то сигурно, а да ли је неко можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас управо то питам. На основу чега?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па чујте, долазио сам тамо у центар села, долазио сам и у полицију и у задругу и у месну заједницу па знам ко је тамо био и кога се ословаљавало или сматрало командиром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не по некој одлуци, ни по неком састанку којем сам присуствовао него по томе што сам тамо долазио јел. А и ово је врло карактеристично да је човек погинуо од експлозије властите бомбе, па ми је то онда због тога у сећању јел, да је то. Јер је то било врло рано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: да ли можете да ми кажете кретање кроз село у периоду односно кретање ван села опростите, како је било регулисано у периоду значи од 10.10. па касније?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ван села?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Излазак и враћање.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Требали смо пропуснице за кретање.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли сте Ви лично узимали?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да нам кажете где и од кога?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: У команди села, војној команди.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да ми кажете која је то зграда ближе да нам објасните ако не можете улицу онда по изгледу или близини неког другог објекта?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислим да се ради о кући Брајковића, али знате није једна породица са тим презименом, па не бих. То је иначе у ужем центру села једна кућа. Ту је била команда и у се ишло по пропуснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сада појасните од када је ту била команда и у ком сте то периоду ишли ту по пропуснице?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Команда је успостављена чим је восјка дошла у село, значи то је јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у овом периоду од 10.10. до 18.10. ту била команда војске и да ли сте у том периоду ту узимали пропуснице?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: 10-ог је био значи напад, не могу да тврдим да ли је 11-ог се већ ишло по пропуснице, стварно не знам знате и то је било непосредно после напада мислим вероватно и не, јер је то била овај, још неуређена ситуација али одмах после тога да. Одмах после тога да, јер знам једну ствар, нисам дошао по пропусницу али сам други дан од заузимања Ловаса, тражио да ме се одвезе у Шид јер ја 6 месеци нисам имао контакт ни са каквом здравственом установом. Нисам имао овај, бог зна са чим више ни да радим а и за будућност ми је требао некакав контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Скратите ту причу, само ми реците та команда војна у кући Брајковића, од када је то? И ко је ту био командант?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам, не сећам се ко је био први командант, а ево кажем Вам ја сам 2-ог тамо ишао да тражим да ме се одвезе у Шид и одвезла ме је војна полиција у дом здравља у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте рекли 2-ог. Ког 2-ог?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Другог дана у односу на 10-ти. Ево значи 12-ог рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Сада сте споменули војну полицију. Да ли сгте је виђали редовно у селу до 10.10. па надаље?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па не могу рећ да сам их виђао редовно, али били су тамо, ја се нисам шетао по селу ни овај ишао са војском, али значи били су тамо и виђао сам их и после.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми приликом излаза из Ловаса значи у овом периоду да ли је било пунктова?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесте.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да се сетите која су то места где су били пунктови и ко их је држао?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па пазите, колико их је било на другим ободима села и да ли их је било ја то не знам, нисам проверавао, ако сам неки видио, не сећам се више оно што сасвим сигурно знам да је био пункт на улазу у село. Значи, пункт код економије која се налази испред уласка у само село. Ту је био цело време. За ове друге стварно не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли се сећате ко је држао да кажем тако, тај пункт? Ко је био на њему?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Војска.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И каква је процедура била?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ништа, покажете пропусницу и ако је имате, можете ићи куд сте пошли.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли Вам је можда у сећању шта је писало на пропусницама? Односно од чије стране су оне издате биле?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Издате су сигурно од војске, а шта је тачно писало не знам. Дозвољава се изалазак томе и томе.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала господине Качар. Немам за сада више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чл. 331 прво значи постављају питања они који су предложили, па тужилац, па онда веће, пуномоћник оштећеног и на крају саоптужени, односно њихови браниоци. Да ли има господин Деветак питања? Господин Девчић? Изволите.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми Слободане да ли се сећаш 18-ог кад си тражио смештај за овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак немојте да одговарате на питање да ли се сећаш кад си тражио смештај. Формулишите питање на прави начин да не садржи одговор.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: У вези повреде овог Мађаревића. Ко ме си се обратио да се реши проблем тај?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не сећам се коме сам се обратио али знам како је смештен и где.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Где је смештен?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: У кући Кате и Душана Радојчића, односно Вашег таста и таште.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: А да ли си знао да ја ту боравим? У тој кући?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Тог дана можда и нисам знао али свакако јесам.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми Слободане да ли се сећаш када су смештени ти рањеници са минског поља код тебе у амбуланту да ли је неко долазио од цивила из Ловаса да их обиђе и тебе и њих?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ти и Божо Девчић.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала. Када је запаљена кућа од твог стрица Рајка Качара?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ја се не сећам дана, али то је било можда једно 7 дана након заузимања Ловаса, али не сећам се дана. Мислим да је то било једно 7 дана након.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си дошао до спознаје је ли вршен претрес овај, у том делу села кад је та кућа запаљена или само његова кућа?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам шта је вршено, ја знам да сам ја, ја сам за ту кућу рекао да се слободно прегледа, да у тој кући нема никога и то је првих пар дана прошло, ја сам чак мислио да нема потребе да више у том смислу нешто предузимам а онда сам кажем претпостављам да је то можда прошло и неких 7 дана, не могу се стварно сетити да ли је 5 или 7, углавном мени ипак нешто дошло да ја одем и да на врата направим неку обавест да се за све у вези те куће обрате мени, кад сам дошао тамо кућа је била запаљена и потпуно уништена.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми да ли си дошао до спознаје да су евентуално нешто нашли у тој кући?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да, добио сам у полицији један папир на којем је направљен био некакав записник по којем је власник те куће вероватно припадник Зенги и наводи се некаква муниција, мада се то у ствари онај ко се разуме у оружје, сва муниција и прибор који се наводи је ловачког карактера, то није војно оружје. И приложена је једна слика на којој ја седим са мојим стрцем на броду кад смо крстарили Рајном. То је био доказ на основу којег је закључено да је човек припадник Зенги и зато је кућа запаљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да, малопре нисам реаговала док не потражимо. У вези овог питања господина Деветака на дан кад су били ови повређени са минског поља да је он долазио рекли сте.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На записнику са главног претреса Жупанијског суда у Вуковару 26.06.2007.године, рекли сте управо причајући о овоме. «У амбуланту тих дана није долазио оптужени Љубан Деветак, али су ме сви питали о стању». С обзиром на ово што сад тврдите и на оно што сте тврдили у суду у Вуковару, можете то да објасните?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јел можете да прочитате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Врло брзо ми је постало јасно да неке од тих људи ја не могу санирати јер су неки имали врло тешке озледе, пре свих Ивица Мујић, Љубомир или Љубо Солаковић, један презимена Франковић. У амбуланту тих дана није долазио оптужени Љубан Деветак, али су ме сви питали о стању».

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ако сам тако изјавио, погрешно сам. Али да Вам кажем нешто за тај исказ то сам рекао и на почетку овог исказа. Ја сам тај исказ давао тако да отприлике као што сте ме и Ви сад на почетку питали, мене је судач питао докторе опишите нам тај период. Знате, бог зна шта сам ја све прескочио да кажем у том исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, битно је оно што сте рекли да је истина и тамо сте упозорени на дужност казивања истине.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Неспорно, неспорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте нешто прескочили, ми то немамо.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Прихватам то, али хтео сам да кажем да сам врло вероватно ја неке можда и битне ствари за суд прескочио али ја тамо нисам имао никакве помоћи, нико ме ништа није испитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште не причамо о ономе што сте прескочили него оно што сте тад рекли па се разликује од онога што сада причате.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Океј, ако сам тако изјавио, погрешно сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми Слободане, твој стриц, глупо је питање, да ли је Словенац или Србин?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Србин.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Има разлога зашто питам да не мислиш да сам пролупао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, само мало тај микрофон примакните да се чује.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Могу ја и поновити питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, чули смо.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли ти је Слободане икада било познато да је за тај претрес и паљење куће од твог стрица био с тиме упознат, с том операцијом господин потпуковник Димитријевић?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Хвала. Немам више питања. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Девчићу. Немате питања. Изволите Алекасандар Николаидис.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Оптужени Александар Николаидис. Пре напада да ли су били неки преговори између мештана Ловаса и?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да, јесу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ко је учествовао од Срба у тим преговорима?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Од Срба?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да, из Ловаса.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја мислим чика Милан Тепавац, али не бих се више заклео у то.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А зашто су ти преговори пропали?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па знате шта, ја нисам био на преговорима, да знам тачно зашто су пропали али рецимо ево посредно знам шта се дешавало у селу након преговора. Отприлике ствар би се могла описати овако, колико ја знам тражено је на тим преговорима у Шиду да се преда оружје које у селу има, међутим, хрватска страна то није хтела, па је чак било некаквог, један дан је било неког сукоба између њих након што су се вратили са преговора. Знам да је у једној ситуацији приликом повратка са тих преговора чика Туна Ловрић којег су сви у селу звали «пуковник» јер је он некад био пуковник ЈНА, да је у једном тренутку рекао «престаните да лажете, надрљаћемо, знате да су нам рекли предајте оружје па ће у село ући регуларна војска, ко се будете зафркавали, биће ко зна како».

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли је пред напад, да ли су боравиле неке групе Зенги у селу Ловас? Пре 10.10?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Зенги?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја мислим да је била једна полицијска екипа а за Зенге не знам. Пазите, при томе не тврдим да у селу није било људи, домаћих људи који су били припадници Збора народне гарде, то ја не знам али као нека јединица оно што ја знам да је једно време била једна полицијска екипа, за јединицу Зенги као формацију то не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли су по селу пре напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то, моменат, само то кад кажете једно време. Кад? Које време?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: То је било пре сукоба, пре 10-ог значи, у тих можда месец-два пре тога, али не могу да лоцирам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли су у селу пре напада овај мештани Хрвати поједини, не сви, носили усташко обележје и униформе у селу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Преда мном не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли је било наоружаних?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Наоружаних јесте.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли су се кретали наоружани по селу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ја их нисам видио по селу да се крећу наоружани, знам само да су били на стражама, за кретање по селу не бих могао потврдити.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли знате до када је напад 10.10. трајао?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја мислим да је све било готово око подне.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Овај што сте изјавили за овог Гргића и ту породицу Бадањак, када је то било овај да сте ишли Ви видети мртве?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Одмах непосредно после напада, пазите то је на 30 метара од моје амбуланте, значи чим је ова екипа која је прошла мојом улицом јел, која је била у амбуланти кад су они отишли, ја сам ту можда 5-10 минута се задржао, попричао сам са ако се не варам, са мојом спремачицом тета-Евом и онда сам након тога отишао да погледам те погинуле.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Тај дан 10.10. да ли сте још видели неког мртвог?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Неколицину.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Јел можете које и где?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Рецимо Виду Кризманића, бака-Кату Павличевић, једног Ђуку којем више не знам презиме, жена му се зове Зора али не могу се сетити презимена, па још можда 10-так људи.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Када је прављен списак погинулих у нападу, да ли знате када је то било?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислите када је прављен списак?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је прављен?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па знате шта, ја се таквог списка нешто специјално не сећам, али некаква евиденција је сигурно направљена, јер су људи сахрањени.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ко је могао да има ту евиденцију у селу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Месна заједница.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли сте Ви констатовали смрт свих погинулих у Ловасу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не. Није то нико од мене ни тражио.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли сте знали да је у подруму месне заједнице постојао затвор?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Затвор?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Притвор, затвор.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, за њега сам, ако је то затвор, за њега сам сазнао онда кад сам одведен тамо. Иначе, нисам знао да то постоји и да је то затвор.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Зашто сте вођени тамо?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па дошла су чини ми се два човека по мене и позвали ме исто је био мрак, позвали су ме да имају неки повређени које би ја требао да прегледам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: да ли сте их прегледали?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да, двојицу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Шта сте констатовали?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Један је човек имао повреду ребара, а други прилично озбиљну расекотину усана, то није био посао за мене. Ја им нисам могао много помоћи, једном сам дао ињекцију и то је било све.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли знате ко Вас је водио тамо?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не сећам се.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли од војске или од ових добровољаца?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислим да су добровољци али не знам више ко.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Немам више питања госпођо, имам једну примедбу. То је проблем што сам ја изјавио да сам га ја водио тамо да прегледа те заробљене Хрвате и баш овако као што је рекао да није могао да им пружи помоћ, да је рекао да морају да иду на операцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми у вези овог питања оптуженог Николаидиса, јесте ли сишли доле у тај подрум?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте видели људи тамо?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Право да Вам кажем не бих се заклео колико сам их видио, било их је неколицина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи неколицина? Имате неку представу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па рецимо 4-5 можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми јесте ли доле погледали какви су услови у том подруму?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ма нисам госпођо, нисам ја гледао услове ја кад сам схватио куд идем и било ми је јасно да ме опет чека нека мука и несретлук, била је ноћ, ја у тај подрум нисам ни ушао сам не знам колко њих је ушло још са мнош, према томе не знам ни колико је ових било унутра, ја сам погледао само ту двојицу због којих сам позван и гледао да изађем, што прије да изађем ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате који су та двојица које сте Ви прегледали?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Тај човек који је имао повређена ребра ја њега не познам, он није из Ловаса или барем није живио у Ловасу. Овај други човек, тај што је имао разбијене усне он је сигурно из Ловаса, али ја мислим да му име нисам знао ни тад па га не знам ни сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови други што кажете четири, пет или, да ли сте препознали неког од њих?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Нисам ја с њима разговарао ништа, ја сам само питао ко је поврћен, шта га боли, погледао то, кажем том сам човеку у том мраку спетљао некакву ињекцију и дао, овоме сам погледао у уста, на први поглед је било јасно да то мора да се шије.

Шивење усана иначе није једноставна ствар, а ја нисам имао услове да шијем било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, не морате да разговарате да бисте препознали неког. Да ли сте препознали овако неког као мештанина?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Рекао сам Вам за њега, он је сигурно из Ловаса, али ја му не знам име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових осталих које сте ту видели у том подруму?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, с њима нисам ни разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам управо кажем, не морате с неким да разговарате да бисте га препознали као мештанина, из виђења или?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не бих се усудио да тврдим било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче. И Ви имате исто? Добро, изволите.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Хтео сам сведока само да питам да ли познаје Љубу Јелића?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: И на којој функцији, коју функцију је обављао?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Функцију?

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Да, да ли је био на некој функцији и коју функцију?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ја не знам да је он обављао неку специјалну функцију, ја сам се с њим сретао релативно често, јер он је показивао неки интерес да разговара са мном, али коју је он функцију обављао не знам.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Немам више питања, хвала.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Иначе је био припадник тог добровољачког одреда "Душан Силни", а шта је био по функцији, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми само у вези овога кад је било то кад сте силазили у тај подрум?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја не знам госпођо који је то дан, мислим да је то било врло брзо након минског поља, али за дан се заиста не бих усудио да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте у свом исказу и раније ову групу војника која је дошла, односно добровољаца, како сте рекли, која је

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

дошла у Вашу амбуланту на дан напада, да ли је неко међу њима био кога Ви познајете?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко, кажите?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ако могу не бих одговорио на то питање, јер то може да угрози тог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам он у неком сродству?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда морате да одговорите на то питање, јер сте ослобођени, нисте дужни да одговарате на питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу. Ако Вам није неки сродник онда одговорите на питање тужиоца?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Знате шта, стварно не знам шта је смисао питања које сте ми поставили. Тај човек ми је можда спасио главу, он нема никакве везе са тим дешавањима, он ни није из Ловаса и ја стварно не видим од каквог је значаја помињање његовог имена. Човек живи у Хрватској и ја га заиста не желим угрозити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је проблем, с обзиром на сад све ово што сте рекли да споменете његово име и презиме? Нема ништа са њим, сад као да га не угрозите. Па што бисте га угрозили, реците онда.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па госпођо, људи су хапшени и суђени само због тога што су учествовали у војсци, што су били регрутовани и што су били негде на неком месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Качар, ја Вас упозоравам да нема ниједног законског разлога да Ви не причате овде, да прећутите нешто.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Слободан Лукић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли сте познавали Зорана Тепавца?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био у тој групи?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. У свом ранијем исказу сте поменули да сте након што су ти војници отишли да сте отишли у центар села и да сте виђали групу мештана, да ли се сећате тога који су то били мештани, је ли су то били Хрвати, Срби?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам уопште шта је био смисао те изјаве. Наравно да сам видео некакву групу мештана, али не знам на шта се односи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А не сећате се конкретно људи који су били?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли у том периоду за време напада или непосредно после боравили у кући Рудића, ако знате где је то?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да, знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли боравили?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, ја сам само ушао у двориште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли у вези ово што сте рекли да сте видели лешеве Мирка Гргића и брачног пара Бадањак, јесте још са неким разговарали, јесте могли да закључите где су ово троје и како су убијени?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Нисам ни са ким разговарао, али лежали су у дворишту, према томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислите да су ту убијени, је ли?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да, наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде је саслушан и сведок Златко Гргић, то је брат Мирка Гргића, па је он помињао да је он са Вама разговарао о томе нешто, зато Вас питам.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Кад?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па у то време, зато сам Вас то питао?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Можда касније, ја се не сећам да сам ја тада разговарао с њим. После сам се срео са његовом женом, али да сам са братом разговарао се не сећам, особито не тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Приговарам питањима колеге тужиоца, он кроз постављена два питања тера сведока да говори о томе шта он мисли и шта он може да закључује, а мислим да та питања нису дозвољена. Ово је било и сугестивно и рекао је "мислите да нису ту убијени", то је сугестивно питање, могао је да постави питање где су убијени да ли знате итд., тако да приговарам на ова последња два питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја само се извињавам ја сам само питао да ли је сазнао где су и како су убијени, а он је на то питање. Пустите да завршим. А онда сам га, а онда је он казао на то моје питање, казао је да их је нашао у дворишту и то је био основ да питам "да ли ви мислите да су ту убијени", никакве нема ту сугестије, то једноставно

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

произилази и зато га и питам можда нису ту, ако он мисли другачије.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим Вас да одлучите о овим мојим приговорима ако није проблем, јер ја предлажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, нема шта сведок да мисли, он их је затекао на дворишту и нема шта даље више.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја се слажем с Вама судија, али то не може тужилац ни да га пита шта мисли итд., и шта је могао да закључи, а онда нека га пита на основу чега је то могао да закључи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, причали сте у свом ранијем исказу о томе да сте дошли у двориште земљорадничке задруге, да сте били присутни, ако сам ја то добро запамтио, кад су заробљена два лица која су пуцала на војнике у дворишту земљорадничке задруге?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте у вези са тим Ви конкретно видели?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ја сам био у том дворишту, ту је била једна мања група војника, можда и цивила, ни не сећам се тачно, у сваком случају војника кад је по нама, односно по том дворишту осуто једно два рафала или тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле, јесте видели одакле?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су ти ухваћени, та два лица?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па брзо иза тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте могли, јесте их видели?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате ко су то?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислим да су то била браћа Павлић, али ја нисам у томе учествовао, нити сам то гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам сазнање да су они пуцали?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Нису то моја сазнања госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви рекли да су у истрази, па Вас ја питам одакле знате да ли су они пуцали, Ви сте видели да их доводе. Како знате да су?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: У праву сте. Не знам, ја се очигледно могу да погрешим јер се не знам изражавати онако како је то у суду потребно, погрешо сам, ја не знам да ли су они пуцали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми шта Ви знате, значи након завршетка тог напада како је сад организована власт након заузимања Ловаса?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам то већ поменуо, организирана је управа у задрузи, организирана је месна заједница и та нека мини полицијска станица и то је било то, бар мислим да је то то и наравно војни део који је припадао војсци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био у вези са тим организован, да ли Ви знате, неки састанак са мештанима села, да ли сте Ви присуствовали тако нечему?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Састанака је било разних, али не знам на шта конкретно мислите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неки састанак одмах на почетку где су сазвани сви мештани где им је речено, ако знате?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ако је био ја нисам био и не знам за то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми у тој власти, рекли сте нам ко је био у полицији, а кажите ми да ли знате да ли је оптужени Деветак имао још неко задружење осим што је био директор задруге?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја то не могу потврдити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у то време чули да постоји, да тако кажем институција да неког, за неког да кажу да је командант села?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Сад ме питате шта сам чуо. Знате, свашта сам ја чуо у тим збивањима, али шта би могао бити командант села. Командант села по ком основу мислите, као војни командант или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко помињао да постоји командант села, то Вас питам

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Командант села?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Без обзира да ли је постојао или није, да ли је становништво говорило о томе?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Међу нама та терминологија није коришћена, не знам који други би је користио, али међу нама та терминологија није коришћена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте господина Деветака виђали у униформи?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Сви смо били у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте били у униформи?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да, не баш од почетка и не увек, али врло често.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми је ли то била нека општа мобилизација расписана тамо за Србе у тој САО, Славонија, Барања, Западни Срем?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Знате шта, колико ја знам на тој територији није постојала нека специјално организована власт која би могла да прогласи некакву општу мобилизацију, на крају крајева држава је још увек била Југославија, ми смо себе сматрали припадницима југословенске војске, мобилисат нас је могла само југословенска војска и за неке људе је то била и чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а од кад сте Ви обукли униформу и ко Вам је дао те униформе и ко је Вама рекао да кренете да носите те униформе, од кад то датира?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ако за мене питате, то је било знатно касније. Иначе, ја сам имао своје униформе, ја сам био резервни официр оне државе па сам имао своју опрему, а за друге људе не знам. Војну опрему издаје ваљда војска, не знам, ја нисам присуствовао у облачењу људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неко оружје Ви?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја? Само своје ловачко и пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте ли те остале људе, те мештане, Србе из Ловаса од када сте њих виђали у униформи?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Они су дошли у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су дошли?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Претпостављам из Шида, али не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су то дошли?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Кад је био напад, кад је био напад, јер са стране Шида је прво нападнут Товарник, а након тога Ловас, с те стране је дошла војска, они су већ били у униформисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао тим људима, мештанима, Србима у униформама, наоружанима?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Зависи шта им је било задужење. Ако су били у полицији онда полиција, ако су били у Територијалној одбрани онда ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им је био командант ТО?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислите у Ловасу? Милан Радојчић, али не могу да тврдим од првог дана овако, углавном кад је као формирана ТО мислим да је Милан Радојчић био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате од кад је то?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Датумски не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кад их Ви виђате у тој униформи?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ове који су учествовали у борбеним операцијама од првог дана, кажем они су дошли у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, добро рекли сте за Милана Радојчића, да ли знате Жељка Крњајића?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он ту био нешто, шта је радио у то време, да ли сте га виђали?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Оно што ја знам Жељко је учествовао у заузимању Ловаса, али се врло брзо се ранио и био је јако дуго одсутан, био је на лечењу, не знам где све, између осталог сигурно у Београду, али да ли и у Митровици, не знам, јер ја нисам био присутан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До рањавања шта је радио, је ли био у ТО или у милицији?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Немојте ме држати за реч, ја мислим да је он требао бити у полицији и касније је мислим био у полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се вратио?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Али је то био, кажем, врло кратак период овај прије његовог рањавања, тако да ја не знам чиме се он бавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај догађај је био на минском пољу 18.10., то је овде познато, а да ли знате како су прикупљени ти људи и када који су после одведени на минско поље?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја нисам био присутан, не знам ни како су прикупљени, ни када, знам догађаје од тога када су довежени код мене. О овом претходном ја не знам ништа, осим некаквих прича које сам чуо, али не бих се у то упуштао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде постоји исказ сведока Жадањ Фрање и он помиње да сте Ви извели два заробљеника Ивана Пољака и Јосипа Туркаља, очево име Мартин.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Шта да сам радио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да сте их извели и да они због тога нису отишли на минско поље, да ли је то тачно?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: То је глупост.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: То је глупост, ја немам не каквог учешћа, него немам ни сазнања о томе, а оно што је он можда

побркао је следеће. Кад су ти људи доведени код мене већ сам поменуо, ја сам био сам у мраку без икаквих средстава и ја сам ту двојицу људи које он помиње то су моји пријатељи и ја сам њих купио у селу то вече и довео код себе да ми мало помогну око тих људи да има неко нешто да ми придржи, окрене, дода, то је био смисао тога и они су ту ноћ преспавали код мене јер сам сматрао да ми требају и због посла око тих рањеника, а сматрао сам и да је за њихову безбедност паметније да буду са мном него да се шетају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте их Ви то купили и то?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Нашао сам их у селу, сео сам у ауто чим сам ове људе мало сместио и збринуо сео сам у ауто и направио круг по селу и њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било после овог догађаја на тзв. минском пољу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да, да, људи су већ били доведени код мене, ја сам на кратко изашао из амбуланте и одјурио по ту двојицу људи, јер, кажем, то су ми пријатељи, то нема никакве везе са овом изјавом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, разумем потпуно.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Како је то господин Жадањ закључио немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде се помиње лице Марин Мађаревић кад Вас је питао оптужени Деветак, њему сте указали помоћ, а да ли се сећате какву је он рану имао?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Имао је рану од ножа на нози.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли нешто знате о томе како је и где задобио?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: То би сад била прича, ја нисам право да Вам кажем, ако сам ја те људе нешто и питао, право да Вам кажем не њега, него све те људе, ни те људе са минског поља, ја њих ништа нисам испитивао ко их је ранио, како, тако да не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам због тога што су сви имали једну врсту, да тако кажем рана, а што је он имао од хладног оружја?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да, не знам како је он повређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А господине Качар, да ли можете да објасните како као лекар не питате неког како је повређен?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Знам како утолико мени оно што је занимљиво да је повреда од ножа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, дође Вам неко, гледате га као пацијента и ја кад одем код лекара увек ме лекар пита на који начин сам задобила неку повреду ако је имам?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Знам шта ме питате, али нисам то радио знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па зато што то није било нормално време и нормална ситуација, ја нисам био у позицији да се бавим тим стварима, јер то што бих ја испитивао шта би то значило, то значи да сам ја то све требао и да евидентирам и да не знам проводим кроз неке протоколе, да подузимам након тога одређене радње, то све није било могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки страх од некога да то евидентирате?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па да Вам кажем, не могу рећи да сам га имао тад или да сам га имао онда, али имао сам га сигурно. Врло брзо ми је било јасно да би било боље да нисам ту где јесам и да не гледам те ствари које гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли знате нешто о томе да ли је постојала радна обавеза за становништво да раде у задрузи?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да ли је постојала за све не знам, али за један део јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за који?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли се односило по националном саставу да су рецимо само Хрвати или Срби или?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Обавезу су имали сви, обавезу су имали сви, е сад пазите, знате кад узмете у обзир који је био бројчани однос национални у селу. Срба је било толико мало да они су сви били у униформи и под оружјем или су имали неко посебно задужење, па онда испада да они нису радили ништа, али сви су имали некакво задужење, јер свакако ни сви Хрвати ни сви, колико ја знам, нису имали радну обавезу, али многи јесу, многи јесу, то је било време кад се морало обрати кукуруз, побрати винограде, не знам шта се већ у пољопривреди ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знамо ми шта се тамо радило, који су радови, само Вас питам ову чињеницу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ето то је оно што ја знам, имали су, да ли су имали сви и колико то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а кажите ми да ли је морао неко да носи нека обележја да ли сте то виђали, да ли је неко носио беле траке, да ли су на неким кућама биле беле плахте, како се то код вас каже?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па свашта је ту било, нису то баш биле плахте, било је ту свачега и крпа и пешкира и можда и плахти. Јесте било је и на кућама и неки људи су носили на рукавима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко су били ти људи?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Што се тиче кућа ја сам прву информацију коју сам ја добио добио о томе, та информација је гласила да та ознака значи да је та кућа прегледана, видео сам такве ознаке и на нашим кућама, чак је и код мене на амбуланти, мислим била постављена, па сам ја после скинуо. То што се тиче кућа, а што се тиче мештана ја не знам ко је то њима наредио, али то су били Хрвати, не знам да су Срби носили, али ко је то наредио и шта је та ознака требала значити не бих тумачио, не знам. Ово за куће мислим да је било речено, барем у први мах да то означава кућу која је прегледана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Што је рецимо, ево сад негде прије је моја мама причала нешто, то се не односи на Ловас, моји су Срби и они су морали да ставе, то није био ловаски специјалитет, то је изгледа било на читавом подручју је неко одредио да неке куће морају ставити ту ознаку. Ко и зашто не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Качар, хоћете да погледате овај неки попис рањених цивила и само да ми кажете да ли је то Ваш рукопис, да ли сте Ви то направили тај попис и то?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесте ја сам то направио, али тај попис није изворни документ. Не, не, опростите, мислио сам да сте ми нешто друго дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је само преписано, али мислим управо на ово што Вам је показано у рукопису?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесте, јесте, то сам ја написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само ми вратите.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: То сам ја написао у вези тих рањеника кад су транспортовани од мене из амбуланта.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте написали: "Издајем попис рањених цивила, повреде настале дејством противпешадијске мине од 18.10.1991. године, који су враћени из Шида због немогућности обраде. Попис издајем на захтев команданта противдиверзантског одреда Перић Дарка. Повређени су Пеулић Стипа, Франковић Станислав, Мујић Иван, Тома Золтан, Солаковић Љуба, Герснер Јосип, Краљевић Мато, Сабљак Јосип, Филић Емануел, Кесер Милко, Радмиловић Милан, Филић Марко. Прва четворица наведених су дана 19.10.1991. године у присуству потпуковника Камбера војним санитетским возилом евакуисани у Шид због неопходне хируршке обраде. Попис повређених издајем у присуству капетана Перић Дарка, командира страже у амбуланти радника Плавшић Мирослава и своје маленкости Качар др Слободана, лекара ловаске амбуланте". Ја ћу да Вас питам везано прво за ове повреде настале дејством противпешадијске мине, ових 12 људи који су били рањени, 13.-ог кажете већ био умро, јесу ли све повреде на свих тих 12 људи настали повредом противпешадијске мине према ономе што сте Ви прегледали њих?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам већ рекао, знате да Вам кажем, ја се сад више и не сећам тачно ко је од њих какву повреду имао. Знам за неке, знам за неке оне који су ми најкарактеристични, али оно што могу да тврдим, не знам шта бих сад установио неки експерт који би их прегледао од главе до пете, али оно што сам ја видео то су биле повреде од гелера са изузетком овог Пеулића који је стао на паштету, то није противпешадијска мина у класичном смислу, то је онај мали враг који само онеспособи а не убија. Ја мислим да се генерално може рећи тако. Ја се не сећам да сам видео повреду од стрељачког наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево спомињали сте Ивана Мујића, овде према медицинској документацији и према касније налазу овог вештака који је вештачио у хрватском предмету где је имао стрелну рану трбуха насталу из ручног ватреног оружја?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Чујте, ја не могу да тврдим да то није тако, али ја сам сигуран у једно он није имао једну повреду, он је имао више повреда и ја сам имао прилике да видим у рату такве повреде неколико пута, мислим да то нису све повреде из стрељачког наоружања, то су по мени биле повреде од гелера. Е сад, ја не могу да тврдим да једна рупица међу три није потицала од гелера него од метка. Ја стварно нисам могао то да испитујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо Љубомира Солаковића, Ловру Герснер, па онда Емануел Филић, код свих је констатовано према медицинској документацији да имају те стрелне ране?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Знате шта, ја ту медицинску документацију нисам видео, не знам ко је то правио. Што се тиче Солаковића, пазите, он је имао тако страшну повреду ту у пазуху, то је рана за коју је и лаику јасно да то није рана од метка. Само већи пројектил, неправилан пројектил може да направи онако огромну искидану рану, фронцлаву. Шта су вештаци после налази ја стварно не могу да тврдим, нити сам кад у вези тога консултован, нити сам видео шта од те документације. Не тврдим, можда су они могли да пронађу негде да је неко имао и рану из стрељачког оружја али ја то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер они су баш за њега констатовали «стрелно озледа лакатног живца, стрелна рана дебелог меса леве стране» и да су све повреде код њега из ручног ватреног оружја.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Стрелна? Не бих се сложио с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се не задржавамо око тога с обзиром да Ви тврдите у глобалу су повреде од мина, ове остале.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не могу да тврдим знате, кад радите у мраку на крвавом терену, немате стола, немате, знате. Ја сам могао нешто да превидим, стварно не могу да тврдим али оно што сам ја видео мислим да су то у глобалу огромном већином или у потпуности повреде од гелера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде сте у овом, да кажем извештају који сте написали за ове рањене, спомињали капетана Дарка Перића.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ваљда је он био ту присутан, мислим нисам га помињао из неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је наш оптужени овде у судници, је ли то тај капетан који Вам је рекао да бришете те неке податке?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам, не знам. Ја се нисам сретао са капетаном, да га видим вероватно га не бих препознао. Ја сам то записао зато што је човек вероватно био ту. Не могу да тврдим да је то тај човек који је долазио да ме пита за ту документацију. Није он једини капетан који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте саслушани у Жупанијском суду у Вуковару рекли сте «Село је напала добровољачка јединица «Душан Силни».

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ја нисам видео да су у нападу учествовали припадници територијалне одбране иако морам рећи да су сви били у униформама». Према овом исказу овде што сте рекли спомињали сте само «Душан Силни» нисте видели неке територијалце, данас причате нешто другачије и у истрази исто другачије сте причали.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: У вези тог питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези напада, да.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам како је то могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте овде на овом записнику у Жупанијском суду у Вуковару, и код истражног судије «Заповедник војних снага је био презимена Димитријевић», па сте код истражног судије такође помињали ко је био главни испред војске у селу Ви сте рекли «потпуковник Димитријевић».

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: То је у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, на страни 8, па сте на страни 9. такође на питање истражног судије који Вас је питао за те људе, мештане из ТО, Ви сте рекли «Ја мислим да је он командовао свима», за потпуковника Димитријевића. Пошто је потпуковник Димитријевић иначе наш оптужени Миодраг Димитријевић, објасните суду од кад је то, одакле Вама ова сазнања да је он тамо командовао свима, да ли је командовао овим наоружаним Србима, мештанима, територијалцима локалним? Где сте се ви то уверили, на који начин и да ли сте присуствовали када је потпуковник Димитријевић издавао било какве наредбе?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Наравно да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад објасните суду одакле Вама ова сазнања која сте?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па пазите, ту је спорно и било би најбоље да се такве ствари ако је могуће избегне, ако сам добро и схватио шта сте Ви прочитали, ту пише «ја мислим да је командовао». Не треба ме ни питати шта ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде чак у Жупанијском суду у Вуковару Ви кажете «Заповедник војних снага је био презимена Димитријевић».

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: То је тачно. У то време минског поља то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда на страни 8. код истражног судије, истражни судија Вас пита, ово је аудио запис, «Знате ли ко је био

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

главни испред војске у селу», «У то време потпуковник Димитријевић».

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: И то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема овде «ја мислим».

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас сада питам, с обзиром да ове су изјаве ушле Ваше, како су ушле, одакле Вама сазнање да је потпуковник Димитријевић био заповедник свих војних снага у селу? Овде чак помињете да је заповедник и овим што су из територијалне одбране.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ја госпођо не верујем да сам ја то тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Домаћи људи из ТО», истражни судија Вас пита ти домаћи људи који су били у ТО, Ви кажете «мислим да је он командовао свима».

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Рекао сам «мислим».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Раније нисте рекли «мислим». Објасните суду пошто кажете нисте присуствовали наредбама његовим, одакле то је он заповедник свима па чак и Територијалној одбрани Ловаса?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ево да Вам кажем одакле, то је мало питање шта се каже и како се нешто тумачи. Ја наравно немам сазнања типа, ја нисам био ни војно лице у команди, ни неко на тој позицији да бих ја то могао знати у смислу да сам слушао команде потпуковника Димитријевића или не знам чега, али знам да је он био на челу команде војске која је била у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам од када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас управо то питам на основу чега то знате?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Али у то време кад се десило минско поље је био, не знам кад је дошао на дужност. Било је ту барем неколико се официра сменило у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми објасните само на основу чега то знате? Је ли он био у контакту са Вама па је рекао «ја сам тај и тај» или сте, на основу чега Вам то сазнање? Кад кажете нешто пред судом, суд увек мора да Вас пита одакле то знате.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Једноставно из живота знате, ако сам био тамо па сад у неким разговорима контактирате и чујете да је, не знам, прије седам дана је дошла нова јединица и на њеном челу је командант капетан тај и тај или потпуковник тај и тај, ето тако, како другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вама да је он командовао и овим мештанима Србима који су били у ТО?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја не знам да ли сам ја то баш тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте «ја мислим» и то је, одакле Вам то мишљење?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Е добро, ево могу да кажем, то могу да кажем зашто мислим. Па зато што сам ја у оно време размишљао само на један начин. Зна се ко је оружана сила, ако је војска оружана сила једне државе, ако она одређује мобилизацију, ако она дели оружје, ако у селу постоји некаква команда која вам ограничава кретање, издаје вам пропуснице за кретање, ја сам по тој логици закључио, то би тако требало бити. Је ли то сад у неком детаљу што Ви желите да мене питате или да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ја не желим, ја само хоћу да дођем до тога одакле Вама та сазнања. Јесте ли га виђали у тој кући Брајковића или шта? Јесте ли видели Ви тог човека тамо у селу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па сигурно јесам, сигурно јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га видели?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесам ли га видио у команди или сам га видио у пролазу у селу или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој команди?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па овој о којој сам говорио, постојала је кућа у селу у којој је команда, али не тврдим. Ја кад сам долазио тамо за нешто за пропустити нешто претпостављам да и нисам морао бити код команданта, то је могао да ми да и дежурни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам, немојте сад тако сигурно сам га виђао, а сад не знате ни где. Објасните или се сећате да сте га виђали или се не сећате.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Чујте, ако то тако третирате ја онда не знам ништа о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не могу, ја врло тражим ако нешто иза нечег нешто тврдите да кажете на основу.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не могу Вам казати да сам се руковао с њим и да ми је он рекао «ја сам командант овог села», то стварно не знам. Он је био на челу војне јединице која је била у селу, а сад за детаље ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците суду је ли оптужени Љубан Деветак био некакав командант села у то време?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Некакав командант? Не знам шта би то био некакав командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био командант села?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде постоје двојица оптужених Александар Николаидис и оптужени Петроније који тврде да је он био командант и да је био главни у селу, да је њима као добровољцима «Душан Силни» издавао наредбе и један добар део сведока, до сада смо 130 саслушали, се на сличан начин изјашњавао.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Могуће, могуће, али да Вам кажем сад аналогно овоме претходној причи о потпуковнику Димитријевићу ја не могу да потврдим ни ово ни оно. Ако је он издавао наредбе Николаидису или неком трећем ја то стварно не знам. Мени није издавао наредбе, а не знам ни да је издавао наредбе војсци, територијалној одбрани и не знам коме трећем. Ако јесте то је, ја то не могу потврдити, као што не могу потврдити ни да је потпуковник Димитријевић наређивао овим другима, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези ових, рекосте да сте прегледали тела неких погинулих, умрлих, односно погинулих, да ли су та тела, не мислим на Мирка Гргића, Данилија и Цецилију Бадањак, да ли су ова остала тела Ви ишли на лице места да погледате тело или су Вам негде доношена, негде сте звати да погледате та тела?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Опет не знам на шта конкретно мислите, јер је погинулих било у доста широком периоду али у највећем броју случајева ја нисам вршио никакве прегледе тих тела. У селу је, да ли је то преко месне заједнице или преко кога била организована једна група људи која је извршавала сахране тих људи и то су они обављали без да сам ја та тела прегледао или не знам ти ја шта. Ја бих био само обавештен о томе да су они сахрањени, односно да ће се извршити сахрана, да ли сам и за све сахране обавештен не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам управо ово.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Рецимо, што се тиче, ево рецимо конкретно од тих људи који су погинули на минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја нисам видио ниједног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једно тело?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ниједног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од ових који су страдали у нападу?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Који су били у селу неке сам видио, неке нисам, то сам већ рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те које сте видели да су страдали у нападу.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте та тела прегледали или видели?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ма на лицу места сам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ових троје.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: И још неколико ових других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ових осталих, помињали сте истражном судији неких петнаестак.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Десетак, можда петнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то видели та тела?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па исто у селу, знате, ти су људи лежали или на улици негде. Поменуо сам ту бака Катку Павличевић и тог Ђуку који је, не знам, наводно је претрчавао улицу и неко га је изрешетао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо сте били на лицу места?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да, тамо сам га видео, ништа посебно ја нисам у том смислу радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то све били цивили?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Колико се сећам тај човек није био у униформи, а бака је свакако била цивил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ове остале Ви сте помињали да сте видели, истражном судији сте помињали петнаест, око петнаестак погинулих, питам Вас за њих?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да, добро. Цивили су то, не сећам се никога униформисаног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су биле те повреде, јесте ли видели од чега?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: То су повреде од стрељачког наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас питала нешто у вези са Вашим одговором пред истражним судијом у вези са ситуацијом у Ловасу пре напада. Рекли сте тада је задруга била то кључно место кад вам је нешто требало ви сте се обраћали, да је.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад ми реците кад је Вама после напада нешто требало коме се Ви обраћате?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам да ли мислите непосредно после напада.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, после напада и уопште у тој измењеној.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Пазите, непосредно после напада задруга још није ни радила.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро после два-три дана она почиње.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: После неког времена кад је рад успостављен па чујте обраћао сам се или господину Деветаку или некоме од његових помоћника ако није тамо, није он цело време био у задрузи.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Када сте на пример ишли у онај затвор да видите ону двојицу и када сте констатовали да не можете да им помогнете, да ли Ви некоме то кажете? Да ли то ето тада кажете некоме у задрузи, Деветаку или некоме?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, пазите, то је била ноћ, ја сам то погледао, на изласку сам кратко рекао да то није за мене, да њима треба хирург и ја сам отишао.

НАТАША КАНДИЋ: А коме кажете?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Тим људима који су ту били, ти што су ме довели и тамо је неки стражар, један, два, њима сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли онда Ви у некој прилици разговарате са Деветаком о тој ситуацији, да значи има у том затвору повређених којима Ви као доктор не можете да помогнете, управо због овога што Ви кажете да је задруга била?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: О тој не, не знам ни да сам га видео тих дана, а након те моје изјаве, пазите, нико од мене додатно ништа није ни тражио. Ја нисам ни знао шта се десило с тим људима.

НАТАША КАНДИЋ: Али опет у вези са том изјавом, значи пре напада, пре рата задруга је била најмоћније место, онај ко води задруга он је био центар моћи.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Била је и пре рата и за време рата и сад је.

НАТАША КАНДИЋ: И сад. После напада када почиње та ситуација, када поредите са војском, која је институција ту јача? Да ли та задруга та локална институција или војска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тражи да сведок закључује, пуномоћник оштећеног тражи да сведок закључује и да прави компарацију о томе ко је главни, ко је важнији. И друго питање кад пита кад му је

требало нешто је ли иде у задругу ако може прецизно да пита конкретно иде и код кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога иде?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: И шта конкретно у задрузи?

НАТАША КАНДИЋ: Па мислим да није спорно ни ако питам да ли иде у задругу зато што погледајте његов исказ па ћете видети да он задругу перципира и дефинише као кључну институцију у селу, зато полазим од институције, па онда ко води институцију тако да.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Знате шта, оно што је мени било интересантно ја нисам имао коме другом да се обратим, знате, мени је требало помоћи око неких ствари у материјалном смислу, у смислу набавки нечега, у смислу горива, у смислу возила, од кога да ја то тражим, то се могло добити.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је могао да Вам помогне у селу у смислу ове помоћи?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Само задруга, односно господин Деветак који је био директор, али кажем не значи да је сваки мој захтев ишао апсолутно на њега, некад је можда ишао и на некога од помоћника, али немате се коме другом обратити.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је могао да Вам помогне око пребацивања рањеника на пример у Митровицу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па пазите, ја сам помоћ затражио од господина Деветака.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија, можемо ли да приговоримо оваквом питању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ово је хипотетичко питање и друго ја Вас молим заиста кад већ приговоримо да одлучите о нашем приговору па да замолите пуномоћника оштећеног да евентуално преформулише питање итд. иначе бесмислено је да ја уопште приговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па када бисте се мало смирили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постављајте питања која нису сугестивна.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Немам ја против да Ви то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако се нешто враћате на ранији исказ онда прочитајте шта је то раније изјавио.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, могу да прочитам али мислила сам да сви владају добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер видим да је овде помињано раније и тај који је превозио итд. Милан Воркапић звани «Трнда» то је он раније већ причао у истрази.

НАТАША КАНДИЋ: У вези са одвођењем рањеника у Митровицу, ко одређује ко ће да вози?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одредио и да ли сведок зна?

НАТАША КАНДИЋ: Ко је одредио, добро, ко је одредио. Да ли знате ко је одредио?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја ћу Вам рећи шта ја знам о томе. Ја сам већ изјавио од војске је долазио тај официр да ме пита за ту документацију, нити ме питао за стање, нити је нудио неку помоћ. Ја сам помоћ тражио у задрузи односно практично од господина Деветака. Он је обећао да ће помоћи, и после тога сам добио обавест да јесте договорено нешто да се њих прими у Митровицу и као да ћемо их ми превести задружним аутобусом или тако неким возилом. Ја сам рекао у реду, али један од њих не може да се транспортује тако, то је тај Ивица Мујић који је био најтеже рањен и он не би могао да се транспортује на тај начин. Е онда је господин Деветак рекао мени како ће питати код војске да ли могу они да нам дају неки санитет, неко возило. Ја сам мислио да ће тим возилом бити пребачен само тај Ивица Мујић. Међутим кад је то возило дошло, то возило је било велико и у њему је било места за више људи. Пошто је било места за више људи онда смо њих колико их је било четворица који су били теже рањени онда смо њих све тако транспортовали, а овај остатак људи је транспортовао овим цивилним превозом. Ево то је смисао тога и то је оно што ја знам о томе, а сад за друго ако још нешто могу да појасним питајте.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте познавали и оптуженог Девчића и Радојчића.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте за то време од децембра, до Божића, да ли сте били у прилици да са неким од њих разговарате о тој ситуацији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког периода, од?

НАТАША КАНДИЋ: Од напада од октобра, до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте се изразили «од децембра».

НАТАША КАНДИЋ: Не, до децембра сам рекла.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То је период, судија, примедба, који оптужница не обухвата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од напада до децембра месеца?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Наравно, наравно, сретали смо се релативно често али сад не бих могао да Вам кажем колико баш и којим поводом али чујте то је мала средина сретали смо се.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте онда разговарали, ето Ви сте били у прилици, видели сте то у затвору, видели сте и своје неке комшије цивиле убијене, видели сте све то, да ли сте питали њих нешто, да ли су они Вама били те релевантне особе да адресирате неко од тих питања?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па пазите, што се тиче ових људи непосредно што сте сад поменули које сам ја одмах погледао они нису били, нико од њих није био у екипи тих људи које сам ја видео на дан напада, који су прошли мојом улицом и били у амбуланти. Према томе шта бих их ја имао питати о томе, они ту нису били и сигурно не знају ми конкретно шта испричати, а не знам ни шта бих добио тиме, зашто бих их то и питао. Не знам, мислим, чујте, разговарало о свачему али знате није био неки обичај да сад ја питам да ли знаш ти ко је убио онога, је ли знаш ти ко је направио оно и оно, враг зна ко је шта, нису разговори били тог типа.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми кад кажете «није био обичај» каква је била ситуација у селу? Ми смо овде чули доста сведока који кажу да су били приморани да оду, да се спакују, да оду из села и да је у децембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте да цитирате исказе других сведока док он не одговори каква је била ситуација.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Судија, ја само имам још једну примедбу да пуномоћник оштећених прецизира период за који пита да су били људи приморавани да одлазе јер и претходна је примедба била на то да се питања односе на дванаести месец који није предмет оптужења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, ја само морам да кажем, ми можемо ако тако сузимо уопште више нећемо знати ни шта се у том селу догађа, ни да ли је то село избрисано с мапе, постоји ли, да ли су људи, али та једна локалистички приступ стварно мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, да не би се овако расправљали, конкретизујте питања везано за оптужбу.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево питање, питала сам Вас каква је клима била у селу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Можете мислити каква је била, никаква, чујте, страшно, каква би могла бити. Рат, рат који не личи ни на шта, који.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли Ви видели у свакодневном животу разлоге да Хрвати одлазе из села, да је за њих боље да оду из села?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да је за њих боље?

НАТАША КАНДИЋ: Сигурније.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па знате шта, ја не мислим да људе треба протеривати ни у каквим околностима. Ја сам чак нешто лично и радио да спречим неке од тих случајева, али да Вам кажем то сад изгледа парадоксално али они који су отишли, па чак и они који су можда под присилом отишли хвала богу да су отишли, боље су прошли они који су отишли него они који су остали.

НАТАША КАНДИЋ: Сад ми кажите ко је вршио присилу и то протеривање?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја то не знам, ја то не знам. Пазите, ја једино што конкретно могу рећи је да о томе да сам за једног од ових мојих пријатеља који су ту помињани за Јосипа Туркаља, којег је господин поменуо, он ми је једном показао папир на којем је писало да он исто треба да се исели. Да ли су они тај папир добили у месној заједници или су га добили у полицији ја то не знам. То је донешено кући, ко је то донео, ко је то оставио ја стварно не знам, то евентуално можете питати њега или некога од тих људи који су то добили. Ја стварно не знам ко је то давао, али знам да је било, јесте било.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте било.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесте било.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали неких непријатности због Вашег правилног односа према онима који су повређени?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па не могу рећи директно знате, не могу рећи директно да сам имао некаквих неугодности, имао сам их после колико хоћете, али тад не могу рећи да ме неко угрожавао ни вербално, ни физички, барем ја то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Овде је велики број људи из Ловаса управо говорио о томе како сте им Ви помогли тако да баш после.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам се трудио, е сад.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине, ја сам Градимир Налић ја браним Милана Радојчића. Ви сте у Ловасу живели колико пре ових догађаја несрећних?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Чујте, две и по године мислим тако, не више.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, рекли сте данас чини ми се да једно шест месеци нисте добијали никакву.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Нисам имао контакт ни са каквом здравственом установом.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи говоримо да Ви пола године у 1991. години нисте имали контакт са здравственом установом, јесте ли добијали лекове?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А којој сте здравственој установи ви припадали као лекар?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Медицинском центру Вуковар.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми чиме сте лечили становништво?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Залихама.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Вашим, је ли тако?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам имао иначе пошто је позиција Ловаса, то иначе није јединствена позиција, та места која су доста удаљена од Вуковара, а Ловас то јесте, ту је постојала и некакав институт тзв. приправности што знач да сте стално на располагању мештанима и неки појам приручне апотеке, што значи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли тражили, извините, нећу Вас прекидати, разумео сам ово, да ли сте тражили Ви, требовали и од кога сте требовали, ко је то био, Медицински центар Вуковар?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Немате од кога, пут за Вуковар је био јавно блокиран, не можете никуда.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас, јесте ли Ви, кажете да сте били неки пут и приправни, уосталом знамо шта је то, јесте ли Ви водили медицински одређене протоколе и одређене картоне медицинске за становништво?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Док се посао радио регуларно апсолутно.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: То је до?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па чујте, не могу сада да тврдим али до почетка отворених ратних сукоба.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А можемо ли да овај, можда да нам кажете да ли су, шта се десило са медицинским картонима становништва?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Остали су тамо у амбуланти и сад су тамо колико ја знам, недавно ме звала колегица да се захвали за неке папире који су јој требали.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми молим Вас овај, јесте ли Ви водили неке своје белешке још осим тога, јесте ли имали неке своје можда личне бележнице, адресаре, књижице.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам на почетку пошто сам ја то тако схватио да то тако треба, кад ми је речено да јединица која је дошла у село нема свог доктора, односно свој санитет, ја сам прихватио да војници, прихватио мислим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините, само с ким сте разговарали од официра? Јел то био официр неки или?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Немам појма. Неко испред војске је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Испред војске?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Испред војске, не знам више ко је био код мене и јел тражено је да ја прегледам и војнике. И ја сам те прегледе војника бележио у један роковник док то све није постало проблематично и сумњиво, па сам онда престао и онда више нисам водио никакву документацију.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чувате роковник можда?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па не чувам га ја, чувате га Ви негде ту у суду.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сам адвокат, ако има овај.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ту је, ја га немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо никакав Ваш роковник.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми молим Вас.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Извињавам се онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, не знам одакле Вама да суд има неки Ваш роковник?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам чуо да је предан суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је предао?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте резервни официр јел тако?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Санитетски ЈНА јел тако?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како пошто малопре је било недоумице око тога како Ви то знате да не знам територијална одбрана или припада ЈНА у линији командовања. Кома сте Ви припадали у линији

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

командовања? Како сте то доживљавали Ви лично? Кома припадате и одакле Вам је познато да треба, јел сте имали неку исправу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислите у том времену?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па право да Вам кажем у том времену нико од мене није ништа специјално тражио осим да радим. Ја сам први дан питао јел треба ја да обучем своју униформу? Присутни су се сви насмејали па сам ја остао у белом мантилу. Униформу сам обукао касније.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми молим Вас, Ви сте спомињали овај, неку полицију. Да ли је то можда илочка полиција неки одред њен?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја не знам одакле су били.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли где је била смештена та полиција за време боравка у Ловасу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислим у школи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел то стара или нова школа?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ја знам само за једну.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Сад вероватно постоји и нова али ја то не би могао одредити. Ја знам за једну школу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Да ли можете да нам кажете у којој мери сте овде смо Вас питали мало о атмосфери, рат је, ово-оно, медијска припрема, све сте то објашњавали. Кажите ми јел било мобилизације Хрвата или Срба за одлазак у јавне или некакве друге мобилизације да је Вама било познато у то време за одлазак у одређене јединице у Ловасу? Да ли су Ловашчани краће речено, одлазили и придруживали се неким снагама да сте ви о томе чули, ако сте чули, од кога сте чули?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па чујте, то је тешко рећи, наравно да сам чуо, знам за то појмовно јер то није било специјалистичка информација.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта сте чули? Да ли можете да нам кажете за кога сте чули?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па чујте, тад се формирао Збор народне гарде и те овај.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте чули можда за овај, како беше 204. Вуковарску бригаду?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па чуо сам али знатно касније знате ја.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли чули за неку Вуковарску сатнију?
Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Е сад ми реците молим Вас да ли сте чули
за место у близини Ловаса и на територији Ловаса које се зове Ора?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да, знам шта је то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: О чему се ради? Да ли можете овде суду да
кажете? Овај, какав је то објекат?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: То је била једна еконимијица знате,
иначе то име је ваљда Ора, то је остало од некаквих омладинских
радних акција, али ја мислим то је била нека економијица мања која
је релативно близу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел било ту некаквих да Ви знате или да сте
чули, ако сте чули од кога сте чули?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Пазите, да се тамо нешто дешавало ја
нисам имао појма, а да нешто тамо има сам сазнао први пут кад је
војска ваљда авијација бомбардовала то место.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта сте сазнали тада?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па да је извршен тамо напад.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта је ту било у том месту? Шта се
дешавало?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па то је ваљда био неки регрутни центар
или нешто за обуку, немам појма.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чији?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам то стварно не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел српска војска? Хрватска?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, не, хрватска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на кога је то авијација гађала и на кога је био
тај напад?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Господин ме питао шта сам чуо, ја
стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и ја Вас питам пошто сте, пошто причате.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па на тај центар. На тај центар за обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули кога су то гађали? Ко је тад био у
том центру?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ваљда су били ти људи што су се
обучавали за Збор народне гарде, ја стварно не знам, ја тамо нисам
био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви причате оно што сте чули.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине, колико је то удаљено од Ловаса?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па пазите, то је од Ловаса удаљено ако идете цестом 2, можда 5 километара. Али рецимо ја добро знам кад је то било због тога што је то на страни села рекао сам, да је амбуланта управо вероватно ваздушне линије од моје амбуланте до тамо има знатно мање, па се тај напад јако чуо, ево то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не бих знао да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за дан када је био напад да ли имате неку оријентацију у односу на 10.10.?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Оквирно?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, не бих се усудио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде неке сведоке да ту није био Збор народне гарде.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Него ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је била југословенска војска. И то управо у периоду кад је ово гађано.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините судија, сведок је рекао да не зна када је то било. Па ако ја могу да наставим са питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сведок свој сазнања да је чуо и да су гађали Збор народне гарде и тако даље.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Оно што ја знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас ја сада питам, било је сведока који су овде тврдили.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Пазите, ту постоје две приче. Ту постоје две приче, оно што сам ја чуо, мада пазите, ја ниједном томе нисам присуствовао. Ту постоји једна прича како је кад је рат већ започео, ЈНА напала на том терену једну своју колону грешком. Али то је одвојена прича од овога да је то био, да је тамо био и неки центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То су приче које.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Питан сам шта сам чуо, боље да ме се то не пита, овај.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Слажем се с Вама, навикли смо у овој судници да питамо шта сте чули, закључили, мислили и тако даље, па ћу ја, неки пут и мени то пробије, знате? Кажите ми молим Вас јел сте имали неке принадлежности за то време док сте били лекар

тамо? Јел сте добијали неки новац и од кога или на неки други начин били плаћени?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па пазите, већ сам рекао да нисам имао никакав контакт пола године са фирмом, тако да нисам добијао ни плату. Кад је некаква власт и некакве такве активности успостављене у Ловасу, онда сам у почетку као и сви добијао некакве бонове, а након тога је било и некаквих новчаних примања.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Код задруге.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас, Ви сте рекли и до сада да нисте сачињавали никакву овај исправу о томе, па се на крају испоставило да постоји такав један списак овај, да постоји један документ који Вам је судија цитирала и показивала. Ви сте овај, сачинили ипак један документ. На овом документу између осталог, наводи се и да је попис рађен у присуству потпуковника Камбере јел се сећате Ви тога господине?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не сећам се господина, али сећам се имена и знам зашто је он ту присутан.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А можете ли да нам кажете, поделите с нама то Ваше сазнање?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ја сам тражио да приликом предаје тих рањеника буде неко ко није из наше команде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А због чега господине?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Зато што нисам имао поверења ни у кога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А реците ми, раније сте у истрази говорили о томе да је било некакво обезбеђење Ваше амбуланте и да се ту пуцало.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чак сте закључили да то вероватно више од страха и тако даље.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесте. Ја сам тражио да се обезбеди.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми ко је организовао то обезбеђење?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Право да вам кажем ко га је организовао, не знам, али то су били војници, значи нису били ни добровољци, ни територијалци, него су били војници које ја нисам познавао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јел Вам име значи Плавшић Мирослав нешто?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: А не, чујте, то ево сад кад је то читано ту, он је ваљда био шта, командир те страже, ја човека не познајем. Ја сам га видио тад и никад више.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Офирир безбедности је био у јединици. Јел Вам то познато?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, није. Не, ништа ми не значи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Они су били тамо и стварно је тачно то да су само пуцали. Ја сам тражио да се та стража склони јер.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми око тих пуцњава, ево сад сте рекли тамо неколико километара ово било па је Вама близу и тако даље. Јел се чула тамо често пуцњава у том периоду ноћу рецимо? Да ли се чула или није? У селу да ли је било неко отварање ватре?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јел Ви мислите на пуцњаву у Ловасу?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У Ловасу.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесте, јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми да ли Вам је овај, да ли Вам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кад причате тако, остаје потпуно непрецизно, кад је пуцано, ко је пуцао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У којој мери, то сам баш хтео да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, мислим не знамо, причамо о неком периоду.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Питање је било.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било отварање ватре у току ноћи, пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? У ком периоду?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па у периоду после 10-ог, по уласку овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, нека буде прецизније само да чујемо када.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: У све те дане је било пуцњава.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли овај, рекли сте још и да овај сте Ви видели та нека тела која су прва дан или два погинули приликом напада и остало. Осим тих рана, јел на тим телима било тих белих трака?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Није. За први дан није их могло ни бит, нису могле бит ни постављене, а за после, за после стварно се тога не сећам, а рекао сам претходно да ја број тих људи нисам ни видео.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли издавали неке потврде о смрти?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, не. Госпођо, не могу искључити да неком приликом кад су вршене, кад је вршена нека сахрана нисам обавештен, па да сам ја рекао сахраните их, шта сад мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас и не питам него питам јесте ли издавали.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: А да сам неки увиђај вршио и да сам исписивао неку потврду у смислу овога што се ради у цивилном животу, значи, констатовање смрти, од чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли на сахрану то Вас нисам питала.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је обављао мртвозорничку делатност у селу до 10.октобра 91. и после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је уопште обављана?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мртвозорничку?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате шта мислим?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да, знам шта мислите и право да Вам кажем, нисам у стању да Вам одговорим. Ја сам радио за неке људе за које сам био обавештен да су, да ли су мртви или нису мртви, ја сам констатовао јесу ли или нису, али правило службе је да мртвозорник није онај ко у месту ради, стварно не могу да кажем ко је био, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само ми реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви то констатовали? Значи, само усмено. Не, нигде ништа писмено.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислите за овај период ратни или овај претходни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ова тела која сте видели.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Констатовао сам да су мртви да, усмено.

Ништа нисам потписивао у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли Вам познато да ли су та лица уписана у матичне књиге умрлих?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Колико ја знам, све је уписано у месној заједници, уредно евидентирано и презентирано и овим припадницим Уједињених нација.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је био председник месне заједнице сећате ли се у том тренутку када се то радило?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не бих се заклео, мислим да је први председник краткотрајно био чика Милан Воркапић а касније је то радио Ђуро Продановић, али не бих се усудио да тврдим који су периоди у питању.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Кад смо код те месне заједнице, да сиђемо мало и у тај затвор доле за који се испоставило да је затвор. Ви кажете нисте знали да је затвор.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Никад чуо за то нисам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пре тога?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да, ни после тога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, рекли сте да је то било после минског поља? Рекли сте да су ту била и нека наоружана лица унутра? Кома су припадала та наоружана лица? Вас је довео неко кажете од добровољаца?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли је то, да ли су они, ти добровољци чували.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Они су сишли са мнош, нису они били доле.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Они су сишли са мнош.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли сте могли да закључите да ли је то њихов затвор или затвор неког другог? Да ли је ту било некога да ли је било војске ту присутне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви знали чији је то затвор?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, не, стражар је био униформисано лице у мраку, али је сигурно био униформисано лице а чије је било лице, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Кажите ми молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели те смештајне услове? Да ли сте могли да видите где су ти људи ту да ли су имали неки смештај, неки лежај, нешто?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Нисам госпођо, ја сам ту био 5 минута унутра и гледао сам шта евентуално могу за њих да урадим и да изађем одатле. Стварно нисам проверавао како тај подрум изгледа, не знам да ли имате икакву информацију какви су то уопште подруми, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имам ја овде фотографију.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Е одлично, онда знате како то може да изгледа јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било неусловно или је било ту неких кревета?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам како је, не, кревета није сигурно било, нису лежали на креветима а о условности претпостављам да се не може ни разговарати јер тај подрум сигурно није коришћен, није га власник јуче уређивао да би га сад неко преузео, то је можда било неупотребљавано.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је власник опростите, био тога?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел то месна заједница или нека друга зграда? Месна заједница, зна се ко је власник.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Пазите, месна заједница је у том кругу односно у том блоку зграда и том дворишту али да је подрум.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То није све месна заједница јел то хоћете да кажете да то није све месна заједница.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, не. Ја не знам чија је то кућа и чији је подрум.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, то је кућа како поред месне заједнице, или у истом дворишту са месном заједницом нисам Вас разумео.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Знате како, има једна кућа јел овако, до улице, па имате велики улаз.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Има амфорт капија, био сам ја на лицу места, гледао. Да, реците.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: И месна заједница је овде а тај подрум је колко се ја добро сећам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У другој згради јел тако? То је физички друга зграда.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па на неки начин друга зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљен од месне заједнице?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Преко дворишта једно шта ја знам 30 метара, али мислим, немојте ме држат за реч, стварно ово сад ме питате.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А реците ми овог Љубу Јелића што сте виђали. Како је био обучен? Јел је био наоружан тај Љуба Јелић?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ја сам га ретко виђао наоружаног колко се сећам. Ретко сам га виђао наоружаног.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где сте га виђали?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Свуда, долазио је и код мене у амбуланту и виђали смо се у селу и у задрузи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Каквим добром? Каквим послом? Шта је он то тачно с Вама имао толико честе сусрете?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Никаким добром.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па шта је он Вама како се представљао? Ко је он уопште? Виђате се с њим.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Знате шта, он је био један од тих добровољаца с којим је могло да се разговара у било ком смислу, знате нисмо ми.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: О чему је то било приче?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: О политици, о рату, о томе јел хвалио ми се јел, својим некаквим бизнисом и својом исказницом не знам који је редни број СНО-а и мислим безвезним стварима, нисмо ми расправљали о никакве круцијалне ствари.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел он имао некакво војнио задужење да је Вама познато или било какво друго да ли у војсци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је рекао да не зна.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Рекли сте да је био припадник «Душана Силног»? По чему то знате?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па он је то рекао, да је припадник те јединице.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А није имао неко посебно обележје које би га.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не сећам се. Не знам да би то нешто било карактеристично.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте данас говорили и мало Вам је и судија предочавала податке овај о ранама, и тако даље. Говорила је о неком ручном, како сте оно судија стрељачко, ручно, ватрено оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно у медицинској документацији, стрелне ране.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како Ви то докторе? Ви сте завршили судску медицину између осталог, како утврђујете који је метак испаљен из ручног и шта значи уопште ручно наоружање?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па добро, у ужем смислу кад се каже онда.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас питам постоји ли такав термин у судској медицини «ручно наоружање»?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Чујте, ја сам судску медицину полагао господине пре 30 година.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам познато?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: И не бавим се више тиме, стварно не знам који је судско-медицински израз.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, ми ћемо се бавити тиме на други начин пошто сте Ви ту управо учинили проблематичним те исказе, па ћемо ми то проверавати путем вештака нашег а не хрватског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћете радити, то сведока не интересује.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, овај, можда суд интересује, то ја због Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо чути кад будете имали.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Или вас ништа не интересује, можда ни ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да се жестите господине Налићу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Заиста не желим да будем груб, ја просто питам да ли Вас интересује овај та ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да се жестите и да се мени обраћате на тај начин, можда Вас ништа не интересује, да Вас не бих опомињала а Ви ћете после да се љутите и да тражите опозив опомене.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја се највише судија извините, ја се највише љутим кад ме прекидате у испитивању. Имате право у сваком тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам овлашћена као председник већа да Вас прекинем.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте али под одређеним. Тако закон предвиђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да се умешам у свако питање које се упути.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Овај, закон предвиђа када Ви можете да се мешате такође, нисте Ви овај овде у ситуацији да прекидате ритам испитивања који има неког смисла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је ЗКП-ом потпуно предвиђено, могу у сваком тренутку да се умешам и да тражим објашњење и појашњење на свако питање.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим Вас, Ви сте кажете били ловац. Које сте оружје имали?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Сачмарицу, ловачку пушку.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте имали карабине?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јел имало карабина по месту?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колика је била ловачка организација ловачка? Јел била велика, мала, средња? Како цените?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па била је прилично велика пошто је село мало јел село је мало, она је била релативно велика али нисам у стању да Вам кажем колико ловаца.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел више од стотину?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислим да не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А карабина тих колико је било?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Тешко питање.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Рекли сте да је код ове браће нађено аутоматско оружје. Одакле Вам је то познато. Две аутоматске пушке сте рекли да је нађено.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па те сам видео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Видели сте?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Чуо сам да је било и више.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А реците ми, говорили сте о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте то видели то аутоматско оружје?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па показао ми човек који је нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то човек?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јој не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки добровољац? Територијалац?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не бих се усудио да тврдим, не бих се усудио да тврдим, те су се пушке разликовале по неким кундацима, не знам која је из Румуније, која је из Мађарске, ја то стварно не бих знао више, ако сам знао и онда.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте рекли да је враћено неко оружје али не то оружје, не такво оружје како сте се изјаснили. Враћено је нешто. Шта сте под тим мислили?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, знате шта је било? Био је један покушај, пошто је тих покушаја, преговора било више. Био је један покушај у којем је тражено да се, односно у сваком је тражено да се преда оружје, а овај пут је као нешто и покушано и управо у месној заједници је требало донети оружје, па сам чак и ја своју ловачку пушку коју вероватно нико није тражио, донео да се преда. Онда кад сам дошао тамо и видео шта се покушава урадити, онда сам се разбеснео и рекао сам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А шта се по Вама покушава урадити?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па људи нису донели ни своје ловачко оружје а не војно за које је неко знао да га имају и после се испоставило да га ипак имају, не знам колико и како, али се испоставило да га има. Нису донели ово што Ви питате, чак и своје карабине, ја сам се онда наљутио и узео своју пушку и рекао сам да не дам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Говорили сте о томе да је постојала нека стража у селу, па чак описујете сликовито како су неки наглавце скакали, у канал да их ви не препознате, јел то нека тајна стража? Тајна организација кад су крили лица од Вас?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ма не, па добро, вероватно им је било неугодно али није било ништа специјално тајно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А зашто им је било неугодно?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Вероватно да их ја видим, шта ли.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А зашто? Јесу ли радили нешто ружно?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: А па то не знам чујте, то сад треба питат њих.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала Вам докторе на Вашем сведочењу.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Има ли питања? Од бранилаца? Изволите.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја ћу вам цитирати изјаву коју сте дали 26.6.2007.године на страни 17, почетак овај сведок Качар Слободан. Од пола реченице. «То не значи да су то сви погинули, али укупно у Ловасу ја мислим да има око 70-так страдалих, али то се односи на цео период јер многи су страдали знатно, знатно касније, чак у неким догађајима који немају везе са ратним збивањима, него је у питању класични криминал, пљачка или нешто десето». Моје питање. Да ли знате од тих 70-так страдалих у Ловасу

имена лица која су страдала од криминала, пљачке или нешто слично?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Госпођо, ја могу о томе да кажем за неке детаље знате, сувише је времена прошло да би се ја сећао за 70 људи. Ако погледате мој исказ у Вуковару који сам дао, ја нисам био у стању да набројим ни свих 12 ових рањеника што су лежали код мене. Морате разумети да ја сам у Ловасу радио само 2,5 године, ја сам добро познавао људе који су код мене долазили често као болесници и они с којима сам био пријатељ. Већину других људи ја знам овако из виђења, али ја њима више не знам ни имена, ни презимена, ни такве неке детаљне ситуације. А конкретно за ово, ево шта може ту да се каже, па ево рецимо кад су убијене Павица Ковачевић и њена кћерка, ја тад нисам био ни у селу, био сам у резерви на другом положају у близини Вуковара, али знам за тај догађај. Он је чак нешто и процесуиран. Жене су, две женске особе су убијене код куће и после је то мислим да је човек и суђен, убијене због некаквог користољубља, то нема везе са ратом и, то се дешава и у свим другим временима. Ево, на тако нешто сам мислио али сад да Вам ја набројим то, ја то стварно не могу, ја то не могу. Ја се тога више и не сећам, нит сам се особито криминалним стварима бавио, није то мој посао.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колики је број људи страдао у овом првом периоду почев од напада, па минско поље, рецимо ето у десетом месецу. Да ли знате колики је број?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ја бих рекао четрдесетак отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега то знате?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па на основу броја за који сам овај сазнао колико је људи погинуло у то време напада је ли и то тај, тих првих 24 часа и кад пребројите ове са минског поља, то је отприлике ту негде. Не знам прави број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате прави број?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам прави број. Можда сам га и знао, али сада стварно не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, зато што се тужилац у оптужници је ставио 69 људи заједно са минским пољем, па Вас ја питам да ли Ви знате у том периоду колики је број људи страдао. Ви кажете 40. Па сад кажете, не знам прави број.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, пазите. Ја знам да је 70-так страдалих укупно јел, али то подразумева много шири период од овога. Барем ја тако мислим, а ја нисам вршио истрагу, ако тужилац има доказе за то што говори, можда је и тако, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли од оптужених још неко питање? Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се извињавам свима, али ја заиста овом сведоку морам да поставим питање у вези са оним што сте Ви госпођо председавајућа већ питала. Откуд заправо он, овај сведок, зна да сам ја био на челу те јединице? Да ли је то на основу неког свог закључка? Да ли је то на основу тога што сам ја тамо био најстарији као пуковник и да сам активно војно лице или је то закључак неког ко је ненадлежан или који је мало лаик за ту војску и тако даље.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јел то питање мени?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, молим Вас да то одговорите, јер стварно.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам био војник и за мене је онај ко је најстарији по чину, тај је овај тај је главни командант. Што се тиче војне организације, нисам никада чуо да капетан командује потпуковнику.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро је, добро је то.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Али је то могуће можда не знам. Ја нисам тврдио да сте се Ви мени представили као командант или не знам ко.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како онда можете да тврдите да сам ја био испред војске командант?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па ево не тврдим. Онда не тврдим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па то је тачно да не тврдите, не можете да тврдите.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Добро. Како Ви знате да сам ја лекар?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Читам одавде.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па и ја сам нешто прочитао.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Читам одавде господине.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Добро. Извините, мислим ако ћемо причат на тим релацијама.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Друго, рекли сте ово.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Које?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У изјави стоји каже пре њега је био један официр. Шта Вам то значи пре њега? Па тамо је могао да буде стотину официра. Да ли то значи да сам ја тамо био физички или да сам ја тамо.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам тиме хтео рећ да Ви нисте били први војни командант у селу. Колико ја знам, нисте.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Откуд Ви господине знате да тај први је био војни командант? Да ли он кад дође код Вас да Вам тражи тамо лекарску помоћ, да ли Вам он рече, испрси се па каже ја сам тај командант.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, али оформио је команду у селу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па откуд знате да је та зграда била команда господине?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Тако се звала.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли је то могуће да.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Могуће је све.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Молим?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли дозвољавате могућност да је то било командно место?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Како да не, могуће је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи, не можете да тврдите да је то била команда господине, јер команда је сасвим друго нешто, команда је институција. Команда је зграда.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Господине, ја сам само сеоски доктор, ја нисам стручњак за војна питања, за мене је команда и командант једно те исто, дозвољавам да је то могло бити и командно место.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ви устврдисте.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ништа ја нисам устврдио.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јесте господине код истражног судије.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам рекао да мислим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Децидирано сте рекли, ево да Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочавала сам, господине Димитријевићу, не морате да се жестите, ја сам му предочила. Ево сад је објаснио.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислим да ме сви разумеју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да тврди зато што сте били највиши по чину.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да то је неоспорна чињеница.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он неки стручњак војни, значи то му је било показатељ.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих Вас само још нешто мало задржао Вашу пажњу.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Када Вам је овај човек дошао тамо да тражи лекарске услуге, наводно да није имао санитет тамо, што не наводно него сигурно није имао санитет тамо, то је био капетан прве класе. Да ли Вам оно дође да Вас моли тамо, да ли Вас натера он да Ви вршите преглед тих војника, да пружате помоћ, или да ли Вас он мобилиса?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Није он спомињао никакво мобилисање, он је само рекао да та војска која је дошла, тад нисте били Ви.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И замолио Вас је?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Он је рекао да они немају свог лекара да ли могу војници могу долазити код мене, ја сам рекао могу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А да ли Ви познајете можда неког и да ли сте чули неког пуковника Лончара?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Знам ко је пуковник Лончар.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А можете ли да нам кажете ко је ако знате?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Пуковник Лончар је мој бивши командант из цивилног војног рока.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли је био негде око Ловаса тамо?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Чуо сам да је био у Товарнику.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли долазио у Ловас у овом периоду?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је долазио?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хтео бих нешто само да Вас питам још у вези са оне слике у којој и ја имам нешто записано у мом дневнику тамо на страници 38. Питам Вас само коме сте Ви требали да образложите и оправдавате ту слику?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Коју слику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју слику, не знам на шта мислите?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Фотографију на којој је његов стриц и његов унук на Збору?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Никоме, ја сам ту слику добио након што је кућа запаљена.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Е па то Вас питам?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Никоме нисам образложио.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам на шта се односи.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Нисам ја то никоме образлагао, то је овај човек мени само дао.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала Вам, можда ја имам погрешну. Да ли сте, молим Вас да Вас питам, да ли сте, имали сте пет села тамо за, држали сте тамо као лекар?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Само повремено.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Повремено? Добро. Да ли сте можда и да ли се сећате да сте у времену између 15. и 18. октобра ишли по нечијем звању на прегледе неких старијих људи у Опатовац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Опатовац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве то везе има?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Има много везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Има везе то госпођо што је по мом неком сазнању лекар одбијао да иде у Опатовац тамо са речима "они их поцепају па онда зову мене да их ја крпим".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема везе са предметом наше оптужбе Опатовац и тамо иза Опатовца нема везе нити са једним телом, нити ван њега нема ништа. То је нешто друго што, да не ширимо причу.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Могу да одговорим на то питање.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Реците молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не морате да одговарате на питања која немају везе са било којим телом из ове оптужнице.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим Вас, код истражног судије рекосте "Ловас је нападан данима, па смо ми пар месеци живели без струје, воде итд., у атмосфери страха". Ја Вас питам да ли се бомбардовање појачавало како су пропадали разговори о предаји Ловаса?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Тешко је говорити господине о било каквом појачању. Ја сам рекао да је то било у два наврата и врло мало, није то било никаквог великог бомбардовања, није Ловас

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

бомбардован као Вуковар или не знам шта, то је пало у два наврата по нешто мало граната и то је то, а мислим да то не могу повезати ни са каквим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, могу да Вам кажем само да Вам предочим нешто. У оперативном дневнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димитријевићу, нема сада Ви вршите неку војну обуку сведока, идемо даље са питањима.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не вршим ја никакву обуку сведока госпођо.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Молим Вас, пише тамо да је бомбардовано пет пута пре почетка обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све добили смо одговор од сведока.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли је можда то бомбардовање интензивирано између у периоду од 29.09. до 20.10?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Знате шта господине, ја се не сећам да је било пет бомбардовања, ако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао у два наврата и нема шта да је интензивирано или смањивано.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам приметио да ли знате можда ко је тамо расписао полицијски час?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Полицијски час?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Стварно не знам ко га је расписао. Е сад, кад кажете полицијски час вероватно га је полиција расписала, а ограничење кретања може да уведе само онај ко има некакву оружану или сигурносну структуру која може да то спроведе. Не знам ко је то.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је војска, војна јединица. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димитријевићу, ја Вас молим, нема шта, јесам ли Вас упозорила малопре да нема шта да обучавате сведока, идемо с питањем, питања, одговор.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви бисте сад.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, да Вас само питам још нешто. Да ли је Ловас имао ватрогасни дом и на њему неки торањ као што обично буде?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ватрогасни дом је имао, да ли је имао торањ се не сећам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се сећате да ли је бомбардован?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Добро, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Познато.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Дана 10.10.1991. године рекао си да си мене видео, да ли можеш да се сетиш где си ме видео и око колико сати?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислим да сам те први пут видео тамо код Рудића или Божђе Девчића тамо у оној кући и то је било рано пре подне, не дуго после напада на село, кратко је то време било.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Је л' се слажеш да је то било у 10 сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да одговарате, нема ту је л' се слажеш, је л' се не слажеш.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја бих рекао да можда није било ни 10, кратко је време у сваком случају.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Друго питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је први пут, а други пут кад сте га видели?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па касније у току дана, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад касније, да ли се сећате?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам госпођо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га тад видели?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па негде у центру села вероватно кад је село, кад су престале борбене те ситуације и кад смо се сви тамо сјатили у тај центар, мада мислим, детаље тог сусрета не знам, овај ми је био карактеристичан јер је то био тај први сусрет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли том приликом кад сте се сјатили у тај центар неки људи затварани у задругу, а да је то Вама познато?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не, тада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли си приметио докторе пре рата да Срби полако нестају из села, односно исељавају?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја знам да су неки људи одлазили, не могу рећи колико је то било пуно, знам да су неки имали некаквих проблема, ти си једанпут био због тога и још неколицина људи, али не бих могао рећи који је то број, ни који су разлози за свакога од

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

њих, не знам. Ти си имао неких проблема на послу па си због тога био код мене.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И ти си ми отворио боловање?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Право да ти кажем да ли сам, не знам, можда и јесам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ако може тај картон, ако можеш пошаљи га овамо у суд да се види кад сам ишао код тебе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да сведок пошаље у суд, ако имате неки доказни предлог у писменој форми или нека Вам сведок да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па ја човека госпођо нисам видео 15 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви налагати сведоку у судници да нешто шаље у суд.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ја не налажем, већ кажем. Ја човека нисам видео 15 година нити ћу га сад скоро видети, он живи у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крњајићу, имате ли питања даље?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли се сећаш пред месном заједницом да ли су били неки балвани 09.-ог?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли се сећаш где си ти био 09.-ог навече?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Деветог навече.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Дан пред наш долазак?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам шта сам радио тај дан, не сећам се.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли си седио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговарате сад на питање. Он каже не сећа се 09.-ог увече а Ви бисте сад да одговорите то што.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Деветог навече пред месном заједницом да ли си седео с неким људима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се не сећа где је седео.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислиш на оне расправе о ситуацији?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Не.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не сећам се, не могу стварно рећи.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Један сведок је спомињао да си слао кући по вино, мислим због тог вина да ли се можеш сетити?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да те питам, да ли си ти седио 09.-ог са Бранком Божићем на тим балванима пред месном заједницом?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам стварно, не могу се сетити.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ја знам да балвани тамо никада нису ни били. А да ли знаш кад је Бранко Божић дошао у село?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам кад је дошао, знам да сам га ја, ја сам га видео нешто касније, али кад је он ушао у село не знам, ја бих прије рекао да није био тад тамо, али не могу да тврдим, стварно не знам. Питање је кад је он дошао, а кад сам га ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се не задржавамо више око тога, ја не знам какве везе има тај Бранко Божић са оптужницом?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да објасните какве везе има?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па Бранко Божић је госпођо позвао да је седео са дотичним доктором. Ево чак вече прије напада седели смо нас седам-осам пред опћином, сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и сведок каже да се не сећа где је 09.-ог увече био и седео и шта сад?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ви кажете шта има везе Бранко Божић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо нема контрадикторности између његовог исказа и његовог, каже не сећа се да је био.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро, човек је рекао не сећа се, а Ви питате какве везе Бранко Божић има. Има, Бранко Божић није био у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Немам више питања хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Питао бих сведока да ли му је познато колико је лица погинуло на тзв. минском пољу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Двадесетак.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А друго питање, кажите ми када сте чули за ту цифру од 20-ак погинулих?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Чујте, вероватно сутрадна.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А да ли сте видели лешеве?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам рекао већ да нисам видео ниједног, од погинулих ниједног.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ниједног на минском пољу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: На минском пољу од погинулих нисам видео ниједног, нити је мене ко обавестио о броју погинулих у

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

тренутку кад се то издешавало, нити је тражио од мене да ја било шта урадим, а после нисам имао ни времена, имао сам посла са живима.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми од кога сте то чули да је погинуло 20-ак?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Чујте, сад не могу да Вам потврдим, али ако могу да претпоставим највероватније од Шиме Пејића, пошто је он учествовао у том скупљању и покапању погинулих.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли је неко, да ли Вам је познато.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Али не тврдим.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли Вам је познато да ли је неко пописивао погинуле са минског поља?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Колико ја знам сви погинули у свим варијантама су евидентирани, уведени у књиге, већ сам рекао то је презентовано чак и овим из Уједињених нација па су они били изненађени да то није скривано, да није.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми то кад сте рекли сада да су евидентирани да ли је вршена евиденција погинулих, не знам у нападу, погинули су овде, погинули на минском пољу или су сви збирно погинули?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја не знам како је то завођено у тим књигама, ја се тиме не бавим, али претпостављам да је sukcesивно ишло, како су људи гинули и сахрањивани тако су и увођени у те књиге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то што претпостављае.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви те евиденције јесте ли видели или нисте?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ако сам госпођо и видео те књиге нисам то сматрао ничим посебним ни значајним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта Ви сад то "ако сам и видео", јесте ли видели или нисте видели, не сећате се или шта?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Знам да је то предочено рецимо тим Умпрофорцима да су им те књиге показане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били ту кад је то предочено?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам био у близини али нисам гледао у књиге заједно с њима, мислим нити ме занимало.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених даље? Нема нико више питања. Даље? Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да сад се не би враћали на правила којих је сваки лекар у свакој здравственој установи дужан да се придржава уколико му дође неко повређено лице или уколико затекне лице које је смртно страдало, било насилним путем, било не, само ми реците ко је та правила која су важила у миру укинуо тада, кажете то више ништа није нормално било и да ли сте се Ви с неким консултовали у вези сад тог Вашег друкчијег начина поступања, значи неко Вас води у неки затвор, видите неке људе изубијане, да ли се с неким консултујете сад шта да радите или сами одлучујете да ту ништа нити радите, нити предузимате, нити неког питате?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја сам сам одлучивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами сте?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Сам сам одлучивао, а нисам имао ни кога да консултујем. Кога да консултујем?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па ја Вас питам, да ли је требало неког?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Није постојао нико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте ли имали идеју да неког питате?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Кога?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Је ли тај затвор доле у подруму био тајни затвор?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Ја нисам знао ни да то постоји, ни да је то затвор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро и долазите у њега с тим добровољцем кажете?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Нисам рекао ко је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: С тим?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам, неко је дошао по мене и ја сам отишао да то погледам, нисам знао ни куд идем ни зашто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И после тога шта даље и каква су Вам даље сазнања, је ли има ту још рањених, још сутра, прекосутра, ујутру?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Нико ме није звао, нити је тражио шта од мене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И Ви ништа не предузимате?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Слушајте, ја сам рекао шта треба да се уради, ја немам шта ту да предузнем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Је ли постојала комисија за санацију, је ли Ви знате то?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Комисија за санацију?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Не знам шта би то било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не знате, нисте војску служили?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесам служио војску, али не знам да је војска по том питању било шта подузимала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не знате? Је ли био још неки лекар, можда војни лекар ту?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: У том периоду не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само сте Ви били?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Погинуле су купили и сахрањивали домаћи људи из села, мислим да у томе војска није учествовала. Да ли су они имали своју јединицу, односно своје снаге за асанацију бојишта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не знате? И да ли имате сазнање ко организује то скупљање, ко то све организује?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Претпостављам да су ти људи добили налог у месној заједници да се то направи, људе треба сахранити, шта ћемо с њима сад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање, пошто сте били у Ловасу на дан кад је био напад, да ли је тог дана постојала нека организована одбрана села, да су пружали отпор овима који су?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Чујте, да ли је постојала организована, то ја не знам, оно што знам да је неког малог отпора било, један добровољац је чак погинуо, међутим, то је све било тако организовано да рецимо ја лично мислим да тај човек можда није ни морао да умре, али мене није нико ни звао, нити сам ја знао за то. Ја сам за то сазнао кад је он био мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како мислите да он није ни морао да умре, шта то значи?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па чуо сам да је погођен малокалибарским метком у стомак, што значи да то могла је бити, али априори није морала бити тако страшна повреда која се не би

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

могла санирати да је на време покупљен и да му је указана некаква помоћ, али није му указано ништа и човек је сигурно искрварио. Мислим, ја нисам ни позван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте убоде ножем Мађаревића, јесте ли видели још неко да је убоден ножем?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Колико могу да се сетим, само чекајте човек се презива Ђаковић, надимак му је "Шкиле", иначе је био брат сеоског месара, имена му се не сећам. Он је исто имао повреду, убоден је ножем у стражњицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Ђаковић, надимак му је "Шкиле" и према исказима неких сведока помињу неког Ивицу Ђаковића, званог "Шкица"?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Онда је то тај. Ја се не сећам имена, али знам да је Ђаковић зато што познам месара, а овај му је брат. То је иначе човек који није живео у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, тај Ђаковић, месар?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Тај убодени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убодени?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Тај убодени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми рече ли је ли он долазио код Вас ради збрињавања?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам рекао он како је убоден ножем?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Рекао је да је убоден, у селу да га је неко од добровољаца ваљда убо ножем, али ништа детаљније, нити сам га ја испитивао. Госпођо, нису они пуно причали, ти људи што су доведени код мене са минског поља ништа они нису причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неког Петронија, Косту, Аждају?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: То су људи које ја знам да набројим од тих људи, јер неки од њих су се нешто дуже задржали у селу па сам им ја упамтио имена, јер сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се од њих дуже задржао у селу?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Па рецимо тај Коста, тај Коста, па Аждаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Петроније?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Мислим да не. Кад кажем дуже, ови су неки остали пар година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви то виђали овог Петронија па му знате надимак?

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Петронија знам само из виђења што сам га виђао у селу на улици, никад с тим човеком нисам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад више се не снима, снимљен је овај део? Добро.

Других питања нема.

Онда да завршавамо са овим сведоком па ћемо направити паузу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 12 часова и 28 минута и биће настављен у 12,50 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете Ви да идете, господине Качар.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Јесам ли ја готов?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок СЛОБОДАН КАЧАР: Хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се наставља у 12 часова и 56 минута.

СВЕДОК ЈОВАН ЦВИЈЕТИЋ

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Могу ли нешто док не дође овај сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Овај сведок, изгледа да је моја грешка. Он је изгледа дошао у јануару 1992. године из Западне Славоније као избеглица и после се прикључио тим избеглицама и тако даље, али ја сам другачију информацију, да је он до десетог месеца већ био тамо и стога сам га и предложио. Накнадно сам сазнао да сам

изгледа помешао. Мислим, ја од тог сведока могу и да одустанем, једино ако се суд сложи и тужилац, наравно, јер прелази сав оквир оптужнице и у ширем смислу те речи, онако како ми то гледамо. Једино што знам да има код себе једну исправу коју молим да предочи суду. Реч је о једној дозволи за кретање коју је издао војни орган у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо онда, ако одустајете од сведока, онда не можемо ту неко предочавање да вршимо, а Ви евентуално ту исправу можете у писменој форми.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ако нема нико против, ако суд тако одлучи, ја стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако одустајете, да ли се сви остали слажу са овим што каже адвокат Налић?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, господине Цвијетићу, предложила Вас је одбрана оптуженог Милана Радојчића, овде адвокат Градимир Налић за сведока и овог момента је рекао да одустаје, јер је накнадно добио нека сазнања да Ви у овом периоду оптужења нисте уопште били у Ловасу, па одустаје од Вашег сведочења,

Сведок ЈОВАН ЦВИЈЕТИЋ: У праву сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Отклања се извођење доказа саслушањем сведока Јована Цвијетића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете онда да идете, нека дође сведок Вељко Дујановић.

СВЕДОК ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево док сведок још није ушао у судницу, до петка да ми се изјасните у вези ове сагласности, с обзиром да је адвокат Ђорђе Калањ поднео предлог да се читају искази сведока

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Божих Живорада, Малетић Милана, Иванковић Зорана, Стојановић Драгана и Ненадовић Ивана, па да се изјасните сви, почев од тужиоца па и остали оптужени, да ли су сагласни са тим читањем. Евентуално би у петак читали, има у истрази су саслушавани, па прегледајте у међувремену исказе тих сведока, да ли сте сагласни са читањем.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли бисте били љубазни да нам поново кажете имена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћу ја да поновим, Божих Живорад, Милан Малетић, Зоран Иванковић, Драган Стојановић, Иван Ненадовић. Добар дан, господине Дујановићу. Ваши лични подаци, име оца?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Могу да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само док не положите заклетву, па ћемо Вам, у сваком случају рећи да седнете. Име оца?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Лазар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Аутомеханичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Милива бб, Деспотовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: 1961.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Батињани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених, па ћете рећи да ли сте са неким у сродству или у некој завади – Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николајидис?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву, прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Ово заклетва за сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ, од оца Лазара, по занимању аутомеханичар, рођен 1961. године, у месту Батињани, Дарувар, са пребивалиштем у Деспотовцу, Милива бб, са оптуженима несродан, није у завади, упозорен, опоменут, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада можете да седнете, мало и спустите тај микрофон да Вам буде ближе устима, да Вас сви јасно чујемо. Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица чија имена сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим у овом периоду у селу убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва и страдање цивила приликом догађаја на такозваном минском пољу. Испричаћете суду све што је Вама у вези тога познато, да ли сте у том периоду Ви били у селу, ако сте били, у ком својству, све што знате у вези овога што је предмет оптужбе. Изволите.

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па у време тог минског поља ја нисам био тамо. Ја сам након пар дана дошао случајно тамо, случајно, уствари, био сам у Србији, нисам могао да се вратим у село где сам био и стицајем околности сам дошао у тај Ловас, крајем десетог месеца то је било. Био сам тамо, биће исељавање и то, пријавио сам се као радник и шта буде требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли у Ловас, крајем десетог месеца?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991. године?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, где сте живели?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: У Дарувару, у Батињанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И населили сте се тамо у Ловасу?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Е после сам се населио, значи био сам ту у то време, значи крај октобра и ту сам био у ТО, како се звала. Било је стража у селу на објектима за потребе села, јел, тамо што је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово што је нама интересантно 10.10.1991. године када је био напад, нисте били у Ловасу?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био овај догађај на минском пољу, нисте били у Ловасу?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек крајем октобра 1991. године?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега са питањима.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, госпођо судија. Добар дан, господине Дујановићу, ја сам Града Налић, адвокат. Ја браним Милана Радојчића. Хвала Вам што сте дошли, ја ћу пробати кратко да Вас кроз неколико питања испитам оно што је нама занимљиво. Рекли сте да сте дошли из Дарувара. То је Западна Славонија?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Западна Славонија.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зашто сте, да ли сте Ви напустили своју кућу, овај, тамо и да ли можете нешто о томе да нам кажете, зашто, како?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па, ја сам живео у Батињанима, село поред Дарувара, ту сам живео, ту сам радио. Почели су ти притисци, превирања, малтретирања, што је било у Хрватској у то време. И једна од ситуација, рецимо, од моје куће до центра Дарувара је било четири, четири и по километара, да ме две патроле зауставе као криминалца, претресају и све остало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Какве су то патроле, извините?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Полиције Хрватске у то време које су биле.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, да ли је то била званична хрватска полиција?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па, били су у униформи, шта знам шта су званично, били су у униформи, били су ту где јесу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, извините што сам Вас прекинуо, наставите.

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па био сам, ту сам живео, то је било и један што је са мном радио, да кажем, колега, Хрват је он, Жељко неки је пријавио да ја делим оружје четницима, што у то време нисам стварно имао појма, нисам ништа од тога радио и ја сам морао отићи, од куће сам отишао извесно време пре него што је то почело оружаном на подручју моје општине.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А шта је са Вашом породицом било?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па, породица ми је остала у старту ту. После су били отишли и дуго времена нисам знао ни где се налази, ни шта је са њима.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је Ваша породица отишла у таласу када су сви одлазили и ко је тај одлазак организовао, можете ли да нам кажете?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па код нас није било то ништа нешто организовано, било је то што је било. Ја у то време оружаног дела када је почео нисам ту ни био, био сам даље и било је тамо у том делу, у том селу и касније је то кренуло стихијски, народ је кренуо, отишао под дејством тих њихових напада и тога свега.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, и ко вас је примио у Ловасу, да ли вас је неко примио, сместио или збринуо на неки начин?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па било је, ја сам дошао тамо, опет кажем, на неки начин случајно. Мислим Ђуро Продановић да је био у Месној канцеларији, који је вршио уписе и то и.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли радили нешто тамо у Ловасу?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па, био сам укључен у то неко, шта ја знам како бих то назвао, територијалну одбрану, обезбеђење.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Које сте објекте чували? Рекли сте од значаја за село. Да ли можете неке од њих да наведете?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па тамо водовод, ту канцеларију месну тамо, биле су пред задругом као страже, као то обезбеђење.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, рекли сте да сте били у ТО. Да ли је тај ТО имао неког командира?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Радојчић Милан.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Милан Радојчић. Од када сте Ви били тамо, да ли можете да нам опишете како сте Ви постали члан те територијалне одбране, којом приликом?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Ја сам дошао тамо и пријавио сам се у село, нормално, нити кога знам, нити кога познам, а Ђуро

Продановић је био у тој Месној канцеларији, у тој кући једној где је то било и уписао сам се да сам дошао у то село, ко сам, шта сам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте рекли да сте избеглица?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Тражио сам било шта нека буде, да будем смештен ту да радим оно што и сви остали, јел и био сам ту и распоређен сам у то, међу те старце. Махом су то, није ту било никог, можда један или двојица, сада се не сећам, али махом су то били старији људи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било војске тада у селу?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Свуда је била војска.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се сећате можда, одакле је била та војска?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Нешто мислим из Крагујевца.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, молим Вас, да ли је било, овај, да ли се сећате, да ли је било полицијског часа у селу?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, молим Вас, ко је увео тај полицијски час и контролисао, знате ли?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па војска је све водила и све диктирала, а шта је било, то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, да ли је било неких контролних пунктова на уласку у село? Ви кажете, ви сте чували ове водоводе и то. Да ли сте ви чували улазе у село, главне, да тако кажем или је то неко други чинио?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: У почетку није, није, била је војска.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: А ми смо били ту.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И до када је војска, отприлике била ту, чувала те улазе у село?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па била је дуго времена војска.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то и новембар читав?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па и дуже.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И дуже? Хвала. А реците ми, молим Вас, јесте ли неке пропуснице морали да имате?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Имали су пропуснице, ја када сам ишао на то подручје, у Шиду смо морали пропуснице.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи да уђете уопште на подручје, морали сте у Шиду да извадите?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где у Шиду, господине, у којој установи, да кажем?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Мислим да рекоше да је зове ловачка кућа нека која је била тамо, нешто.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је издавао, чији је то био печат?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Од војске.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Војске?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Војска је била тамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми, молим Вас, шта сте Ви од униформе и оружја, овај, дужили и ко Вас је задужио тим, да ли се сећате?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Не сећам се ко је задужио, али имали смо «паповке» ове, формацијско наоружање војно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када сте дошли у Ловас, да ли сте видели срушене и запаљене куће или некаква друга оштећења на неким објектима и које куће и какви су то објекти, да ли можете да се сетите?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па, било јесте оштећења, било јесте пар кућа, али ја нисам много ни ходао по селу, нисам, шта знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте видели цркву католичку можда, да ли је била она можда погођена?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се сећате?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па, била је оштећена, урушена.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А не знате, каква су та оштећења која сте Ви видели, да ли су то оштећења на који начин настала, да ли је то?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па шта знам, вероватно артиљеријским неким гађањем, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, реците ми, уопште, овај, војске те, поред тих, кажете, били су Крагујевчани вероватно. Да ли је било доста војске у селу или како је то изгледало, отприлике, можете мало да нам опишете, пошто сте Ви аутентичан очевидац и учесник у догађају?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па, било је доста војске, било је, све се сводило на војску, шта знам, ишли су у пратњама, нису могли,

шта знам, да ли то официри неки или ко. Ја опет нисам никада се распитивао много и стављао у неке, шта знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, да ли је било добровољаца када сте Ви дошли, да ли сте затекли добровољце, да ли их је било и колико отприлике?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Е то не знам, не знам, било јесте, то не знам, то нисам са њима имао контакт никакав.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А рекли сте ово за Месну заједницу овај, за задругу, да ли сте одлазили у задругу, да ли сте тамо нешто можда били ангажовани?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: У првом наврату нисам, а касније сам ишао у задругу и ту сам почео и да радим и радио сам. Ја сам по занимању механичар и радио сам касније, али то сам касније радио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми, молим Вас, шта сте у селу, да хоћу нешто да Вас питам директно, да ли сте приметили на неки начин да су људи или куће у селу обележене?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Нисам, не сећам се, нисам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми да ли је у селу, по Вашем сазнању, било неких затвора и ако је било, где су се они налазили?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Е не знам то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте никада видели?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Нисам никада ни видео нешто, нити.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли видели можда војну полицију у селу?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Војне полиције је било.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где сте их најчешће виђали? Да ли знате где је била војна команда можда?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Сада се нешто не сећам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам нешто Брајковићева кућа значи?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Брајковић? Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли, где је полиција била?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Била је на ћошку, у центру села.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А сећате ли се, да ли сте код полиције виђали те војне полицајце?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па они су долазили, пролазили, шта знам, нисам пратио ни ко се где задржава ни шта.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли је било можда тенкова у селу?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико, отприлике, да ли можете да кажете?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Не знам, било је на улазу, било је на, шта знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: На каквим су тачкама, јесу ли на неким важним или онако случајно распоређени били ти тенкови, како је Вама то изгледало, ако можете Ви уопште о томе да нам кажете?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Откуд знам, било је на улазу у село, на излазу из села, на неким правцима улаза и излаза из села.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, да ли можете нешто да нам кажете о Милану Радојчићу, шта је он радио?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Он је био тамо, био је, да кажем, командант нама ту који смо били у то прво време тамо где сам био ја. Између осталог, значи имао је ту команду, а и био је по селу то активан, радио је на том обезбеђивању, да кажем, неког живота у селу, значи струје, јер није било воде без струје и на обезбеђивању тога, нешто тако. Сада, ту је био са нама скупа и окол.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли, овај, ко је, овај, знате ли да ли је било рада неког, да ли је било оно што се овде оптуженима ставља на терет, између осталог и да су организовали принудни рад у селу. Да ли се сећате, да ли су радили сељани у задрузи или где?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па у том првом налету, у том првом делу, не знам, али је задруга почела са радом и радила је задруга, радило се све тамо на.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли радили и Срби и Хрвати или су радили само Хрвати или само Срби у задрузи? Можете ли нешто о томе да кажете? Знам да нисте мештанин и да то можда Вама може да буде и тешко, али ако можете.

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Сада ја пре тога не знам, али рецимо, ја када сам почео, средином јануара сам почео радити у задрузи, радили су и Хрвати и Срби и ми који смо долазили тамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Са стране. Јесте ли нешто добијали, да ли су запослени добијали нешто за тај свој рад, новац или нешто друго?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па, добијали су, у старту смо добијали неке бонове, нешто за које смо могли да купујемо у самоуслугу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Самоуслуга, робна кућа, шта је било тамо испод.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, да ли сте, овај, шта можете да кажете о Милану Радојчићу као, да кажем, командиру и остало, како је његово држање било, да ли памтите неку ситуацију у којој се он понашао мимо правила неких?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Не, био је коректан, увек је био и за друштво и за шалу, без обзира на ситуацију у којој смо се налазили. Никада га нисам видео љутог или нешто.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, молим Вас, овај, до када сте Ви живели у Ловасу?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: До маја 1996. године.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И онда сте отишли, због чега?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Онда сам отишао, па ја сам био ту где сам био и овај, тај колега што ме је у старту пријавио пре почетка тога, после тога сам био у батаљону и у тим формацијама све што је тражено од нас у току рата. Када је било ово на овом горе подручју Западне Славоније у мају 1995. године, многи моји другари са којима сам живео и растао и одрастао, су рекли да су се извукли на моје име, био сам на тим неким списковима, на нечему и ја нисам имао ту шта да тражим, пошто је све предавано Хрватској и ја сам отишао одатле.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала Вам пуно на Вашем саслушању.

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Радојчић, изволите.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Дobar дан желим, оптужени Милан Радојчић. Питао бих сведока, да ли се сећа постројавања у ходнику Месне заједнице које је извршио један високи официр по чину, високи официр ЈНА?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли можеш мало детаљније описати учесницима?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па шта знам, били смо ту постројени и ја сам био један од тих, да кажем, анонимни који је дошао у село. Ово су махом били старци које ја у то време нисам познавао. Касније сам сазнао и за Радојчића и за Тепавца, твог оца, уствари, за Милана Тепавца, за Драгана, за, шта знам, Крњајић, Раде Седлар и сада се не могу ни сетити свих имена, нити сам знао, нити познам, али добро, после сам упознао те људе. Ту смо били постројени и тај официр је био. Рекао је, «ту смо где смо», војска је ту, а ми смо

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

били, оно што сам малопре рекао, радили то што смо радили, командир вам је Милан Радојчић, а остало се у току решава, шта знам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Када си дошао у Ловас и пријавио се, после колико дана је било то постројавање?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Не знам, два, три дана, тако, ту негде.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Можеш ли се оријентационо бар сетити, колико нас је било у том строју?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па, било је двадесет, двадесетпет људи, тако, отприлике, мислим, двадесет, двадесетпет људи, тако некако.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Колико је било млађих?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па не знам, двојица или тројица. И ја сам међу њима био.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Добро, хвала лепо. Какве смо униформе имали, СМБ, класичне старе или маскирне?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Старе, а војска је имала ове маскирне, а ми смо имали старе оне чојане униформе, војничке. Да ли су неки имали, сада не знам, маскирне.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Шта смо имали од наоружања? Рекао си да си ти задужио.

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: «Паповку».

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Полуаутоматску пушку, а остали, да ли се можеш сетити, већина?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па већина, то је било то, можда и ловачког наоружања. Сада, не сећам се, све је то, «паповке» и шта ја знам, карабин можда неки и тако, не сећам се стварно.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли се можеш сетити, ко нам је давао задатке, јер си ти као један од млађих био прикључен одмах и на ове друге послове? Ако дозволи председница већа, да подсетим шта је између осталог Вељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да подсећате, постављајте питања.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ко је од тадашњих територијалаца ишао са војском на ободу села по налогу војске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је ишао.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли је, опростите председнице, млађи или старији?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па ишли су, ја мислим, ишли смо и ми. Па ишли су и ти старци, ишао је, на пункту је био по један, два, шт

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. маја 2011. године

ја знам, војска је била, уствари, али то је касније било, у старту нисмо. Сада, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када касније, шта, о чему причате?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Како је време одмицало, значи, после извесног времена. У самом почетку нисмо, били смо ту на обезбеђењу унутар села, у тим објектима.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Од кога смо добијали задатке?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па ми од војске, од, ти си био наш командир од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете од војске, да ли Ви знате од кога је добијао задатке Милан Радојчић?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Е па не знам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате ове друге наше оптужене овде, Љубана Деветака?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој ситуацији сте га упознали и реците ми.

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Касније, оно када сам дошао, био сам ту где сам био. Е онда, после тога, био сам, ишао сам и у задругу тамо и ту сам се запослио, радио сам, пошто сам ја механичар и ту сам упознао и њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињете да сте се у задрузи запослили од јануара 1992. године?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пре тога упознали Љубана Деветака?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Нисам никада имао неке контакте са њим, нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за њега пре тога?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Чуо јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су Ваша сазнања, да ли је тај човек имао неку функцију?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па он је у задрузи био, е сада, шта је, водио је ту задругу, водио је тај део и то је било то функционисало, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Ваша сазнања, од када, од јануара 1992. године?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Добро, и пре тога је он био, али ја нисам био у задрузи у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је био?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па по томе што је било ко шта требао, шта је оно за нормалан живот, значи, добио је потврду од задруге да се узме џак брашна, да се узме за породицу, за било шта. Тако је било то да се омогући том становништву које је дошло, ми који смо дошли нисмо имали ништа, значи да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекли сте да сте Ви случајно дошли у Ловас. Како то случајно?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па, ја сам отишао од куће и онда сам био у Србији, нисам могао да се вратим, нисам ништа и било је говора, као војска тражи механичаре и возаче и ја сам неку информацију имао да то има и тада сам случајно дошао у Ловас и затекао сам се ту где сам се затекао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која то војска тражи механичаре и возаче?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Ја сам тада чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте Ви тада контактирали па одосте баш у Ловас?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Ја сам тако чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, Ви крећете онако и одлазите?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Пошао сам да тражим где могу негде да се прикључим, пошто нисам имао никога ту и ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И која је то војска тражила механичаре и возаче?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па, мени је то речено да је то војска, да је то била на Вождовцу она касарна «04. јули» и ја сам био тамо и они су ми рекли да су они ту на подручју Ловаса и Сотина. Ја тада нисам ни знао где је то и ја сам ту пошао и ту сам дошао до Ловаса и ту сам био, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда тражи војска, а Ви онда се укључујете у територијалну одбрану?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знате ли Милана Девчића?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Знам после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој прилици сте њега упознали и реците ми, да ли је он тамо имао неку функцију у селу?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Па, он је био ту у селу и мислим да је био у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да ли је имао неку функцију у полицији?

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље. Пуномоћник нема, други оптужени, браниоци? Немају, добро.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, господине Дујановићу.

Сведок ВЕЉКО ДУЈАНОВИЋ: Хвала, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 13,28 часова и биће настављен дана:

**19. маја 2011. године,
са почетком у 9,30 часова, судница 4.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судница је 4, уколико не утврдимо да је судница 2 слободна и сутра.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА